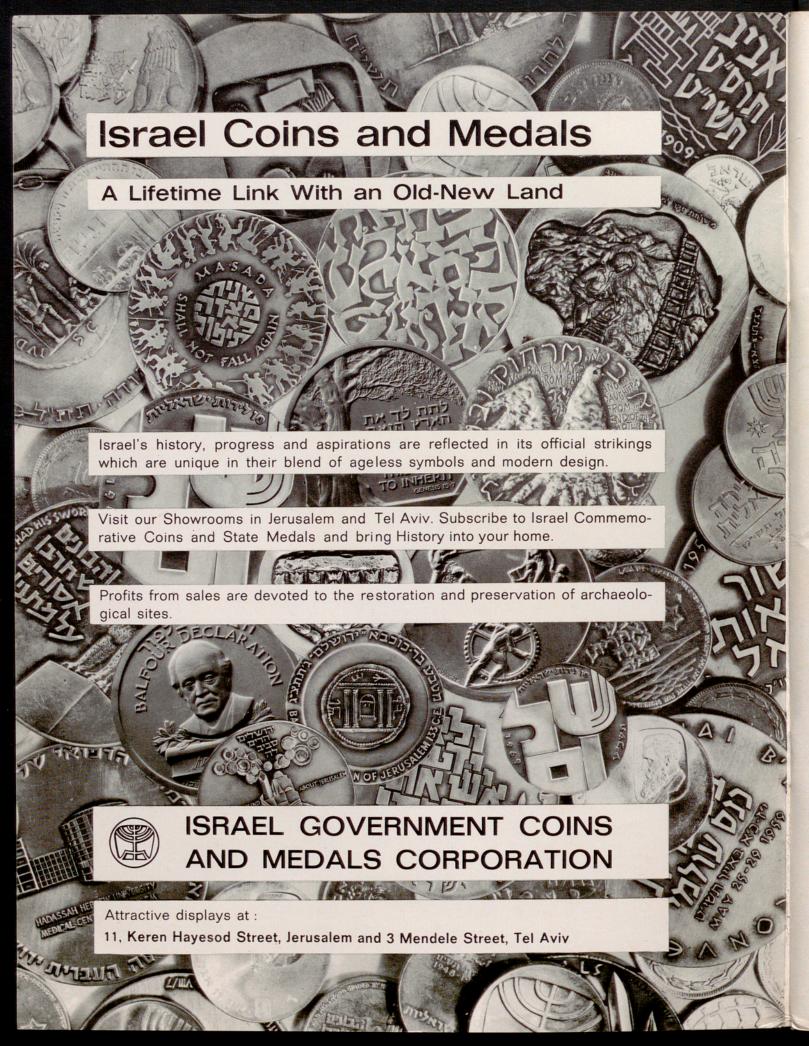
Saud |

Rec

THE ISRAEL FESTIVAL

30.7.69 - 31.8.69

Dear Mr. Propes:

My sincere greetings are sent to you and all those who work for the Israel Festival; I know that you have spent much time, initiative and labour once more to assure its triumph.

This year, success has special significance. Our enemies are trying hard to prevent tourists from coming to Israel and enjoying its beauty and splendour, from partaking of its riches in nature as in culture. Those who come to participate in the Festival identify themselves with Israel and prove to our adversaries that they are failing in their intentions.

Tourism has risen steadily this year also, despite headlines in the international press which seek to create the impression that Israel is in a state of war. The Festival's existence is an important part of the State's image, and its presentation is proof to the world at large that notwithstanding incidents along the cease-fire lines, incidents that are not of our choosing normal life is unaffected by all this, and that no cultural or artistic event is postponed or cancelled because of the situation on the borders. We have a stake in the success of the Festival, as have all citizens of the State, for it is beyond doubt that it has won itself a central place among international artistic-musical occasions, and echoes in the world are heartening.

It is recognized today in many countries, which take an interest in Israel, that the management of the Festival preserves a high standard of performance. My good wishes go out to you and to all the artistes for another applauded Festival, and my sure expectation that its reverberations will reach an appreciative global press, and that we in Israel will enjoy the offerings and will remember them for a long, long time.

The special aspect of the Ninth Israel Festival is simply the fact that it takes place according to programme and time-table.

The tension on the borders, the sounds of guns on the banks of the Suez Canal, the shooting in the Jordan Valley — all these could not deter outstanding artistes from Europe and from beyond the seas, from accepting our invitation and letting us enjoy their artistry, from preventing thousands of people from thronging to the Old Roman theatre at Caesarea and filling the halls in Jerusalem and in the kibbutzim which will play host to the Festival this year.

Old friends of the arts in Israel will come to us. One of the greatest musicians of our time, Pablo Casals, is returning to us and will wield the conductor's baton. Old madrigals, the best of Spanish folklore, contemporary compositions mingling with the notes of Bach and Monteverdi, will give content to the Festival Weeks, already become part of the cultural tradition of our country.

The share of Israeli artistes is ever larger, and they will enhance the programme this year with compositions and performance, with song and in terpsichore.

Artistic activities in Israel are in constant progress, even as shells explode. Still, we fervently hope that, when the tenth anniversary of the Israel Festival comes, the general atmosphere in our area will be more pleasant and relaxed and more congenial to expressions of the creative force of our people.

Yours sincerely,

Moshe Kol

Minister for Development and Tourism

Jacob Tsur Chairman Public Council

THE ISRAEL FESTIVAL

HONORARY PRESIDIUM

Abba Eban, Minister for Foreign Affairs, Chairman

Zalman Aranne, Minister of Education and Culture Israel Barzilai. Minister of Health

Moshe Kol, Minister of Development and Tourism Theodore Kollek, Mayor of Jerusalem

THE PUBLIC COMMITTEE AND COUNCIL

Jacob Tsur, Chairman

Emanuel Amiran
Arie Aroch
Yitzhak Avni
Menahem Avidom
Ehud Avriel
Yohanan Beham
Abbie Ben Arie
Mordechai Ben-Ari
Col Mordechai Bar-On

Yohanan Boehm Brig. Gen. Efraim Ben-Arzi Yehuda Fickler Dr. Hayim Gamzu Daniel Gelmond Dr. Erwin Tzvi Goldmann Uri Kessary Wolfgang Levy Itzhak Livni Shmuel Matetyahu Dr. Joseph Melkman Hanan Michaeli Moshe Ron Dr. Herzl Rosenblum Shalom Rosenfeld Meir de Shalit Mordekhai Shneerson Prof. Joshua Shor

Yerachmiel Shrem
Dr. Yeshayahu Spira
Uri Thon
Uri Toeplitz
Yaacov Yannai
Gabriel Zifroni

EXECUTIVE COMMITTEE

Jacob Tsur, Chairman

Arie Aroch Yitzhak Avni Yohanan Beham Yohanan Boehm Daniel Gelmond Shmuel Matetyahu Dr. Joseph Melkman Meir de Shalit Mordekhai Shneerson Yerachmiel Shrem Dr. Yeshayahu Spira Uri Thon

Aron Zvi Propes
Director of the Festival

ORGANIZING COMMITTEE

Public Relations Unit: Amnon Gil-Ad Government Advertising Dept.: Yehuda Sayegh, Yoad Avissar

Publicity and Public Relations: Forum, Tel Aviv Organization: Haim Eilat, Itzhak Yellin, Amiram Zur

Production: Yehuda Fickler

Secretariat: Ralya Yaniv, Atara Berger Transportation: Yoav Chen Trade Promotion Dept.: Yoram Golan In charge of tickets sale: Efraim Siebner Lighting: Steinitz

The Programme: Produced by W. Turnowsky & Co.

Musical notes by Yohanan Boehm

ACKNOWLEDGMENTS

The Israel Festival and the Public Committee gratefully acknowledge the assistance rendered in the preparation of the Festival by:

Theodore Kollek, Mayor of Jerusalem
El Al Israel Airlines
Ministry of Education and Culture
National Parks Authority

Israel Broadcasting Corporation, Israel T.V. & Galey Zahal Caesarea Development Corporation Ltd.
America-Israel Cultural Foundation, Inc.

Our advisors abroad:

Isaac Stern

Sir Isaiah Berlin

Prof. Nicolas Nabokov

Rolf Liebermann

The Council for the Israel Festival Association and its Executive Committee take this opportunity of expressing in the name of all artists participating in the Israel Festival, their sincere thanks and appreciation to El Al Israel Airlines for all services and assistance rendered.

The Steinway piano, gift of P. & M. Targ of Chicago, is loaned to the Festival by the kindness of the Ministry of Education & Culture. We are grateful for the loan of the Bechstein piano to the Old Acre Development Co. Ltd.

נסיון

בטחון

שרות

כווכוחיות

.המרק הקל" החדש של תלמה. מאפשר לי להיות חמובה -מבלי להיות רעבה... -אמרה דוגמנית הצמרת הנודעת.

כי המרק הקל של תלמה -עשיר במעם, עשיר בתוכן אך דל בקלוריות.

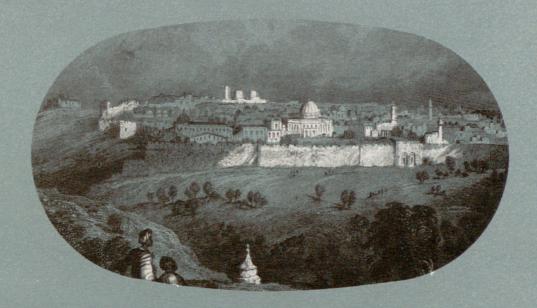
25 קלוריות לצלחת.

אכלי את המרק הקל-זהנאתך ולמצו שברתך!

לבחירתך: מרק קל ירקות - כל צלחת גנ קרוריות מרק קל פמריות - כל צלחת גנ קרוריות מרק קל אוקסטייל - כל צלחת גנ קרוריות מרק קל הצל - כל צלחת גנ קרוריות מרק קל בצל - כל צלחת גנ קרוריות

הל לשאור משקל צמ המרק הקל תלמה

"MY JERUSALEM"

Jerusalem 30.7; Caesarea 31.7

"My Jerusalem" intends — in the form of a theatrical evening — to present life in Jerusalem during the last hundred years, from the time of the first settlement outside the city walls; the material has been culled from newspaper articles of that period, from books dealing with personal memories, poetry written in the different periods in Jerusalem or about Jerusalem, and examples of the rich atmosphere among the various communities and quarters.

The programme has been assembled by Dan Almagor and stage production is in the hands of Yoel Silberg; music by Noam Sheriff; Nurit Hirsh, Sasha Argov and Dani Granot wrote the tunes. The performance will be presented by nine young actors and musicians. Besides old poems and songs, not known today

any more, there will be many new songs, written specially for this programme. Among the historical dramatic events finding expression in this theatrical presentation: the problematic relations with the Turkish authorities in the City, the struggle for the right to pray and blow the Shofar at the Wailing Wall, the tragedy at Motza, the entanglement with the British and the trials against members of the Underground, the bomb explosion on Ben-Yehuda Street, the War of Liberation, the breakthrough to Jerusalem under the siege and the surrender of the Old City, the daily life in Jerusalem up to the Six Day War and after.

Besides the inclusion of rich literary material much use has been made of official documents, newspaper records, and various reports.

Dan Almagor

Born in Ramat-Gan, grew up in Rehovot, spent some years in Los Angeles, but managed before taking up residence in Haifa to spend seven years in Jerusalem during his studies at the University.

Dan Almagor is well-known

among Israeli audiences for his many entertainment programmes and translations for Israeli stages from Habimah to the Theatre Club.

Yoel Silberg

Born in Tel Aviv in 1927, studied music at first but was wounded during service with the Palmach Entertainment Group "Chizbatron". He then went to the Old Vic School in London to study stage direction. From 1953-57 he was with the "Habimah" Theatre as Assistant Director and eventually as Director. In

בטול האסור עיד כותל המערבי

ביום חששי כבוקר קבלנו מפופרנו חמיוחד בקושמא, מר ב. ר. את הידיעה החשובה הזאת, סגרסטנה בהופפה מיוחדה :

הידעתיכם כבר כי רכנו הגדול עשה צעדים לפני וזרת המשפטים והדתות ע"ד האסור של "כותל המערבי", שנאסר על היהודים להניה ספסלים וגרות אצל דנתל, עפוי החלטת מגליש האדארה בירושלם.

עכשו הגגי ממהר לבשר לקוראי "החרות" הירושלמים כי הצעד שעשה "בני פעל הרבה בחוגים הגבוהים. וביום השלישי יא שבט (30 ינואר) שלחה "די" הגל תלגרמה מיוחדה למותצרף ירושלם בפקודה לבטל את האסור "ד" של בתל המערבי מיד ומבליכל אחור."

רביני האירורי הקושמאי מן יום 2 פברואר הביא ידיעה מזו ושם נאמר ג"ב כי הוזרח שלחת הרציה וישלם הליניםר לוב של את האמיר על כתל המערכי.

the years 1957-60, Silberg studied in the US Television. Since his return he directed plays at "Ohel", "Habimah" and private productions. He directed some most successful films ("Simhon Family", "Etz-or-Palestine", etc), and in 1965 adapted and directed "Kazablan" for the Giora Godik Theatre which created history in Israel by running over 600 times.

Noam Sheriff

Born in Israel in 1935, is better known as composer of orchestra music, works for chamber ensembles and music for theatre and film. He has conducted most of Israel's orchestras.

Nechama Lifshitz

Born in Kovno, Russia (formerly Lithuania), to a family preserving Jewish tradition, intended at first to become a violinist. In 1938. Habimah visited her hometown and their presentations left a very deep impression on Nechama. She was brought up in Hebrew-speaking Kindergarten, in a Hebrew High School, but in 1940, Hebrew was not permitted anymore and was replaced by Yiddish. She got to know all great Hebrew writers in Hebrew, and only afterwards did she read them in Yiddish. In 1941, the Germans broke into Russia, and the Lifshitz family escaped on an engine of the Jewish Fire Brigade till they reached Smolensk. Later they moved to Tashkent.

In 1946, the family returned to Kovno where Nechama took up musical studies at the Conservatoire. She appeared in several opera productions and gave singing re-

citals but did not use Yiddish as that was the time of closing down Jewish cultural institutions and persecuting Jewish doctors and writers. Her participation in concerts singing opera and folklore was widely acclaimed till one night, after a successful appearance, an elderly Jewish actor came backstage and asked her why she did not sing the music of her own people. She went to see some Jewish composers in Moscow and asked them for material for her repertoire. In 1958, she participated in a competition in Moscow as representative of Lithuania and decided on the spur of a moment to sing only in Yiddish. She won First Prize and became famous all over the country as a Yiddish singer. Nechama Lifshitz immigrated to Israel this year and immediately conquered audiences all over the country.

Aharon Meskin

Born in Russia, Meskin attended a "Heder" till the age of 13 and then went to learn a profession. In 1918, as soldier in the Red Army, he was transferred to Moscow where he came into closer contact with the theatre world impersonated in the famous "Habi-Stanislavsky. When mah" was founded, Meskin became friendly with most of its actors who tried to entice him to join them. When told that "Habimah" was working in the style of Stanislavsky, Meskin overcame his reservations and started his career as actor. In 1928 he came to Palestine with "Habimah" and in the course of time has become the outstanding acting personality of this team.

"L'INCORONAZIONE DI POPPEA"

Jerusalem 2.8; Caesarea 4.8, 5.8

Monteverdi

Claudio Monteverdi (1567-1643) - one of the towering giants of musical creation in the Renaissance — left to the world a huge legacy of vocal works, religious and secular in content, much of it still to be found on concert programmes today. He was born in Cremona and his musical activities were first centred at the court of Mantua (1590-1612), where for nearly twelve years, he served as violist, singer and later assistant conductor, until he was appointed maestro di capella in 1602. The splendid court of Vincenzo Gonzaga and his sons was fertile soil for creations in that new form called "opera", and Monteverdi contributed several works of this species, the most famous among them being "Orfeo" (1607). "L'Incoronazione di Poppea" (1642) represents the crowning glory of his later works; it was written for Venice, where he lived for the rest of his life. having been appointed maestro di capella at St. Mark's in 1613.

"L'Incoronazione di Poppea".

The historical background is expressed drily in a dictionary: Poppea Sabina was married in second marriage to Ottone (Marcus Salvius Otho, a friend of Nero's), became Nero's lover and induced him to murder his mother Agrippina and his wife Octavia. She became his wife in 62 AD and died in 65 of injuries when the emperor kicked her. Giovanni Busenello, of course, had to create a libretto which provided the composer with situations varying in passions, drama, love, the juxtaposition of characters, contrasts and a slight bending of historical facts to make them palatable to a public which wants to be entertained.

Busenello, the outstanding librettist of that era,

provided the following plot: Emperor Nero is in love with Poppea, who wants to become empress but three obstacles stand in her way. Her old lover Ottone, the philosopher Seneca, Nero's counsellor, and Octavia, the empress. Ottone is still in love with Poppea and rejects Drusilla's tender sentiments for him, but he cannot make up his mind to kill Poppea or Nero, the only alternative left in his hopeless dilemma. Octavia, however, prevails upon him to plan the death of Poppea. Nero meanwhile has ordered the execution of Seneca as the philosopher's advice is not in accord with his wishes. Ottone, disguised in Drusilla's dress, approaches Poppea, who is asleep after having asked the god of Love to give her final happiness. The winged god protects her, and Ottone takes to his heels while Arnalta denounces Drusilla as the murderess. Nero catches Drusilla, Ottone returns to give himself up, Drusilla proclaims her guilt to shield Ottone. Nero exiles Ottone and Drusilla, and, for good measure, his wife Octavia with them. Nero and Poppea rejoice that all obstacles have now been removed, and, after we hear some bitter reflections on life by Octavia on leaving Rome, the opera closes in a grand wedding celebra-

The original score of Monteverdi's "L'Incoronazione di Poppea" has been re-worked several times to bring it — in the minds of the adaptors — nearer to today's audiences. This presentation is based on the adaptation of Giorgio Ghedini, the renowned Italian composer, born in 1892, and Cesare Brero, the art director of the ensemble. The main task of the later revision was to reduce the size of the orchestra and the score to that of a chamber ensemble, more in line with the original.

Acadio muntiment.

Franco Mannino

Born in 1924 in Palermo. Active as composer, conductor and pianist. Toured many European countries, Russia, the United States and Canada, South Africa extensively and has participated in many important festivals.

Among his compositions are works for chamber orchestra, a Concerto for Three Violins and Orchestra, music for the theatre and operas (The Tribe of David, Luisella, Hatikva).

Sandro Sequi

Born in 1933 in Rome, graduated from the University of Rome in Philosophy and Letters. Attended art academy and also studied for a year in the school of Clotilde and Alexandre Sakharoff. Since his debut as stage director of "La Somnabula" by Bellini in Venice, has been working steadily as director of "Turandot" for the Covent Garden Opera House in London, and "Otello" by Rossini for the Opera in Rome. Recently directed "L'Orfeo" for the Opera da Camera di Milano, and is presently the producer of "L'Incoronazione di Poppea".

Cesare Brero

Born in 1908 in Milano, studied simultaneously law, piano and composition. Continued his musical studies in Paris with Paul Dukas and Albert Roussel. Went for some years to Buenos Aires as teacher at the Conservatorio Nacional and organised concerts and exhibitions. Returned to Italy to form the Opera da Camera di Milano. His ballets, concerti and operas have all been performed in Italy and have won him

many awards. He revised and reorchestrated Monteverdi's "Orfeo" and "L'Incoronazione di Poppea".

Alfred Silbermann

Born in 1915 in Berlin. His studies in textile engineering and design got him eventually involved as stage designer, after he had emigrated in 1936 to Paris and in 1940 to Buenos Aires. He joined the Opera da Camera di Milano in 1958, touring South and Central America.

returning to Europe to become its Associate Director and Production Manager.

The Milan Chamber Opera

The Milan Chamber Opera came into being in 1957 under the auspices of the Italian Ministry of Cultural Relations, with G. Cesare Brero, the well-known Italian composer, as its director. The principal object is the training of artists to interpret the operatic masterpieces of the 17th, 18th and 19th centuries - particularly those of Italian origin — and make them familiar not only in Italy itself, but throughout the world.

Among the most outstanding works in its repertoire are Monteverdi's two surviving operas, "La Favola d'Orfeo" and "L'Incoronazione di Poppea".

Israel Chamber Ensemble

Founded in 1965 by conductor Gary Bertini. Supported by the Ministry of Education and Culture, the America-Israel Cultural Foundation, and the Batsheva Foundation for Art and Learning, the Israel Chamber Ensemble has gained for itself a prominent place in Israel's music life for its always stimulating programmes, taken from the earlier repertoire and the contemporary scene, international and Israeli, for the high quality of its performances under chief conductor Gary Bertini, and for the inclusion of vocal music through the participation of its selected singers. The Ensemble made a successful tour of the United States in the beginning of this year and participates in the Israel Festival regularly.

JOSEPH KALICHSTEIN - RECITAL

Caesarea 3.8

Born in 1946 in Holon, a town very near Tel Aviv, studying piano with Prof. Yehoshua Shor at the Holon Conservatoire of Music. Winner of three successive scholarships from the Sharett Fund for Young Artists of the America-Israel Cultural Foundation (1959-1962), he went to the U.S. in 1962 to continue his studies at the Juilliard School of Music with Prof. Eduard Steuermann, and after the latter's death, with Ilona Kabos. He has given some New

York recitals - prior to the Leventritt Competition which won favourable reviews. Joseph Kalichstein won this year's Award from the Edgar M. Leventritt International Foundation competition, in which 48 contestants from 14 countries participated. The Leventritt Competition is one of the three most important international competitions along with the Queen Elizabeth Competition held yearly in Brussels, Belgium, and the Tschaikowsky Competition in

Moscow - and the ranks of previous winners of the coveted Award include now established artists like John Browning, Van Cliburn, Malcolm Frager, Gary Graffman and Eugene Istomin, pianists, and Yitzhak Perlman and Pinhas Zuckerman, both Israeli violinists. The winning artist is offered engagements with the New York Philharmonic and a number of other important orchestras in the U.S., and a recording contract with one of the big firms.

ENSEMBLE VOCAL DE BRUXELLES

Ein Hashofet 4.8; Jerusalem 5.8; Caesarea 6.8; Beit Berl 7.8

Ensemble Vocal de Bruxelles

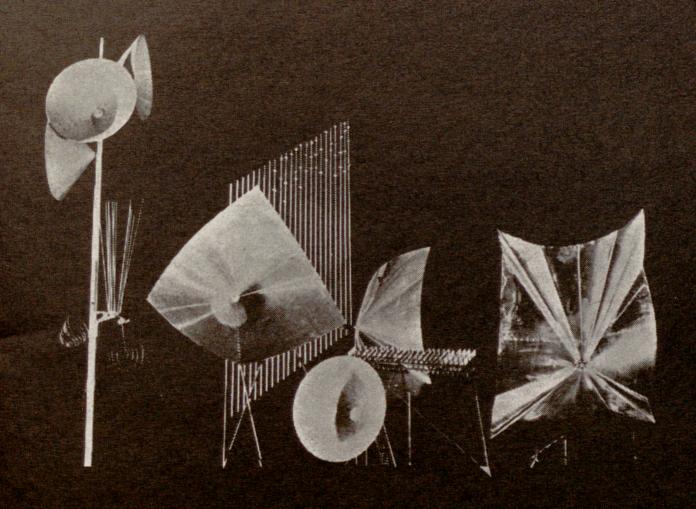
This choir group was first named, after its founder, "The Fritz Hoyois Vocal Group". Founded in 1948, it consists of twelve singers, all professionals, whose special aim it is to acquaint the public with polyphonic works of the Renaissance and those of modern composers. During the last twenty years, numerous tours in European countries as well as participation in many festivals have spread far and wide the ensemble's name for fine interpretation and excellent voice balance.

The programme, the ensemble will present at the Festival, includes church and secular settings from the fifteenth century to our time, French, Dutch, German, English, Italian composers, sung in as many languages (with, of course, Latin in addition); the forms range from church hymns and motets to Madrigals and Chansons, romantic and more contemporary compositions of varied character and content.

Fritz Hoyois

Born in Mons, Belgium, studied theology and music in France and founded the "Ensemble Vocal de Bruxelles" in 1948. Also conducts the "Chorale Protestante de Bruxelles" which recently celebrated its silver jubilee.

THE NATIONAL THEATRE OF THE DEAF

Caesarea 7.8; Ein Hashofet 8.8; Jerusalem 9.8

In 1958, some actors, psychologists, civil servants and designers met in New York to lay plans for a professional theatre of the deaf, but only in 1964, with the formation of the Eugene O'Neill Memorial Foundation, were conditions created for the development of this new medium and the many aspects of theatre work that it embraces. Since the televising by NBC of a special programme "Experiment in Television" in March 1967, the Theatre of the Deaf is an established factor in the theatre world of the United States, playing to many communities, making films, appearing on tele-

vision, holding summer training sessions and figuring in festivals in the US and in Europe. The goal of the theatre is purely artistic, and enthusiastic reviews from wherever the ensemble performs testify that here a new medium of artistic expression has been created where language barriers do not exist, as pantomime and dance make the performances highly intelligible to general audiences (readers provide the necessary bridges of text for complete understanding). Its Managing Director is David Hays.

The Theatre's offerings include:

The Tale of Kasane by Tsuruya Nanboku tells the story of Kasane who travels a long way to meet her lover, Yoeman. Unknown to her, Yoeman has killed her father and flees for his home with suicide in mind. They meet at night on the banks of the river Kine. Kasane begs to go along with him, for she would rather die with him than be left alone with his unborn child. At the river, Yoeman finds Kasane's father's grave marker and a skull with a sickle imbedded in it. Yoeman, afraid that Kasane might see it, breaks the marker and she becomes lame; he strikes the sickle into the skull and Kasane's face is deformed. The murdered father's ghost is gradually taking possession of Kasane's body and begins to haunt Yoeman.

A police officer appears but is chased away by Yoeman. Kasane does not realize her transformation until Yoeman forces her to look into a mirror. She is horrified of what she sees. Yoeman, crazed by the ghost, stabs and kills Kasane. He prepares to leave but Kasane's ghost appears and draws Yoeman back — ever closer to her.

On the Harmfulness of Tobacco by Anton Chekhov, adapted by Bernard Bragg. This

short piece first appeared in the Petersburg Gazette in 1886. The original version of Nyukhin's monologue was designed solely to amuse the audience by external comic effects which derive from the oddities, vagaries, and rambling speech of this pathetic old man who is lecturing on a subject he knows nothing about. In this later version, the emphasis has entirely changed. Most of the external comic effects have vanished. Here, Nyukhin's monoloque mounts to a subtle psychological analysis of the inner man. He reveals himself not as he appears in real life, which had been the emphasis in the first version, but as he really is - a man whose fine qualities have been distorted and wantonly destroyed over the years by a selfish, dominating wife.

Tyger! Tyger! And Other Burnings, adaptations by Eric Malzkuhn of poems by William Blake, Lewis Carroll, Robert D. Panara, and Elizabeth Barrett Browning.

Gianni Schicchi, adapted by Robert F. Panara and Eric Malzkuhn, is a play taking place in 1229 in Florence (which, incidentally, in Puccini's setting (1918) forms part of "Trittico", three one-act operas, together with "Il Tabarro" and "Suor Angelica").

David Hays

One of Broadway's outstanding scenic designers. With a background of Harvard, Yale Drama School, Boston University and the Old Vic in London, he has won awards for many of his settings. He has done over thirty ballet settings for the New York City Ballet and has created the designs for numerous plays at the American Shakespeare Festival in Stratford, Connecticut, and the Vivian Beaumont Theatre at Lincoln Center. Earned a Ford Foundation grant to design an ideal theatre.

The Baschet Sculptures for Music — Structures for Sound

François Baschet, famous French sculptor, has designed and executed musical instruments which serve as background and décor for the National Theatre of the Deaf. The unconventional instruments, prototypes of which have been exhibited in museums throughout the world, have been developed over the last fifteen years by François and his brother, Bernard, a professional sound engineer. They were designed specifically for these productions to perform three distinct purposes. Primarily, they are played for the benefit of hearing audiences as an accompaniment to the performances of the actors and the simultaneous narration. Secondly, some vibrations of the instruments are felt by the actors and serve as cues. The third purpose is to serve as décor. They range in size from twelve feet high and six feet wide, to a two-feet gong and a small xylophone-type instrument.

At Feb. Bach.

BACH EVENINGS DEDICATED TO THE MEMORY OF FRANK PELLEG

Caesarea 9.8, 11.8, 14.8; Jerusalem 12.8

The Brandenburg Concerti — featured in this Festival in their completeness — include a great variety of form and instrumentation. The Brandenburg Concerti take their name from the Margrave Christian Ludwig von Brandenburg who is credited with having commissioned Bach to write these works for his court orchestra. In the spring of 1721, Bach sent the scores to the Margrave with a dedication in French. At that period, Bach was employed at the Court of Coethen (1717-1723), where his duties as Court Conductor and Chamber Music Director to Prince Leopold Anhalt-Coethen compelled him to write almost

exclusively instrumental music.

Recent evidence has shown that these six concertos were most probably copies of works that Bach had composed before for the orchestra of his prince as their scoring fits the instruments and number of musicians available at the princely court, while the Margrave had only six musicians in his pay, insufficient to play them. Bach had visited Berlin in 1718 and 1719, had performed some of his works for the Margrave, and the Margrave asked him to send him some of his compositions. This Bach did, but after a delay of two and a half years.

Frank Pelleg - who was to be the harpsichordist in the Bach Evenings of this year's Festival but died suddenly on December 20, 1968 — was one of the foremost musicians that Israel could count in its ranks. Born in 1910 in Prague, he studied piano, composition and conducting at the State Academy of Music and came to Palestine in 1936, after having been conductor of the German Theatre in Prague, appearing as piano and harpsichord soloist and, for a time, working in film studios. Immediately upon arrival in our country, he plunged into its musical life as performer and teacher. His harpsichord interpretations of Bach became concert-season highlights, but any unknown or contemporary work of value found in him an interested interpreter. His flair in musicological knowledge turned him into the most fascinating lecturer, whether to amateurs or music students. He probably performed more Israeli piano compositions than any other of our pianists. His harpsichord recitals made Israeli audiences conscious of this instrument's musical expressiveness, and his Bach interpretations led to a yearly sojourn in Switzer-land to expound this inexhaustible subject and to teach in special courses. Through his participation in advisory committees — for the Israel Festival, the America-Israel Cultural Foundation, the Haifa Symphony Orchestra (whose musical director he was), and others — he fought untiringly for what he considered good and necessary, for quality, for education and culture, giving unstintingly of his time and energy.

For us who knew Frank Pelleg for so many years on the concert platform, had many fruitful discussions with him on art and music, spent many hours with him on committees searching for ways to improve things musical, to make our lives better through education and better music-making, higher standards of teaching and performance, the best way to remember him seems to be to try and follow his example and live music and the raising of cultural values as a great vocation. His was an unwearying effort, inspired by a rare humanity, conscience and personality.

Mendi Rodan

Born in 1929, studied with Constantin Silvestri, and in 1960 settled in Israel, where he quickly established himself as a conductor with all local orchestras. Since 1963, has been chief conductor and musical director of the Israel Broadcasting Symphony Orchestra: in 1964, created the Jerusalem Chamber Orchestra, of which he is chief conductor. Regular guest conductor of the Israel Philharmonic Orchestra and frequently conducts abroad.

Robert Bloom

Born in Pittsburgh, Pennsylvania, first studied piano and violin, later also the cello. He soon changed to the study of the oboe and became one of the few outstanding players on this instrument. After he had been first oboe at the Rochester Philharmonic, Ar-

turo Toscanini invited him to become solo oboe at his NBC Symphony, a position that he held for six years. His inclination for solo work and chamber music made him accept the invitation to join the Bach Aria Group. In that capacity, he participated in the Israel Festival in 1968.

Severino Gazzelloni

Today one of the outstanding flute players of our times, Severino Gazzelloni studied at St. Cecilia in Rome and soon became protagonist of contemporary works, many of which were specially written for him. Since 1952, he holds the chair for flute at the International Institute for Contemporary Music at Darm-Soloist at many international festivals, he is soloist of the symphony orchestra of Italian Radiotelevision in Rome and teaches at the Music Institute "G. Rossini" in Pesaro.

Igor Kipnis

Born in 1930 in Berlin, where his father, the famous bass Alexander Kipnis, was at that time singing at the State Opera, he was brought to the United States at the age of two weeks, again following his father's appearances at the Opera. In 1939, the family finally settled in the US. Igor Kipnis studied the piano but was fascinated at an early stage with the music of the baroque and subsequently took up the study of the harpsichord, but enlistment and other difficulties did not put him in possession of an instrument till 1967.

Since 1959, he gave recitals and recorded baroque music, taught at Tanglewood and wrote reviews for magazines.

Jan Peerce

Born in New York and entirely American-trained, Peerce is equally at home in Italian, French or German opera, in Bach, Handel or Mozart, in

German lieder and French art songs and popular ballads. No less an authority than Arturo Toscanini named the dynamic singer his "favourite tenor".

Star of opera, concerts, television, radio, RCA Victor records, and five motion pictures, the noted vocalist has served twice as America's "Cultural Ambassador" to the Soviet Union, singing in Moscow's Bolshoi Theatre, in Leningrad, Kiev and other cities; he has been to Japan, Australia, the Philippines, South Africa, many European countries and, of course, several times to Israel, where he appeared as soloist with the Israel Philharmonic Orchestra and the Israel Festival.

Yitzhak Perlman

Born in 1945 in Tel Aviv and studied there till 1958, when he went to continue his studies at the Juilliard School of Music in New York. Since winning the Leventritt Award in 1964 Perlman has become one of the busiest and most successful violinists.

He has made some fine recordings with RCA, and is a regular visitor to his home country. He started his studies at the Rubin Academy of Music in Tel Aviv and continued in the US on scholarships from the "Sharett Fund for Young Artists" of the America-Israel Cultural Foundation, with Isaac Stern influencing his artistic development and Sol Hurok looking after his professional career.

ISRAEL COMPOSERS' WORKSHOP

Jerusalem 10.8

This is the second time that a Composers' Workshop is featured in the Israel Festival. A joint undertaking of the Israel Festival, the America-Israel Cultural Foundation and the League of Composers in Israel, again it commissioned six compositions for small instrumental groups ad hoc. This year's composers include Haim Alexander, Abel Ehrlich, Andre

Haydu, Edmond Halpern, Joseph Mar-Haim and Yitzhak Tamir. The compositions will first be presented in the form of "readings", to be analysed by their composers and discussed by those taking part in the Workshop: composers, musicians, music critics, teachers. As the second stage, all compositions will be performed in a special concert of the Festival.

Avi Ostrovsky

Born in Israel in 1939. Studied composition and conducting at the Tel Aviv Academy of Music and has conducted choirs and orchestra in Israel. In 1968, he won First Prize at the "Nicolai Malko" Competition in Copenhagen; at present, he is conductor of the Haifa Symphony Orchestra.

Daniel Shalit

Born in Israel in 1940. An alumnus of the Tel Aviv Academy of Music, he went to London for further studies, and later joined the Israel Chamber Ensemble as assistant conductor and harpsichordist.

Zimra Ornatt

Born in Haifa, finished the

Music Teachers' Seminar in Tel Aviv and went to England for advanced voice training. In Israel she has appeared in recitals and with the Israel Broadcasting Orchestra. Living for years now in Milano, her appearances in Italy cover the whole of the country and range from participation in concerts and festivals to recordings.

Haim Alexander

Born in 1915 in Germany, arrived in Israel in 1936 and continued his musical studies at the Academy of Music, Jerusalem, where he teaches piano and composition at present. His better known works include: "Vekibatzti Etchem", for mixed choir (First Zimriah Prize): "Lema'an Tzion lo Echeshe", for mixed choir (the President's Prize, 1955): Six Israeli Dances, for piano (Engel Prize, 1956); "Vehalelu Sh'mo Bamachol", for orches-Sonata Brevis for Two Pianos, songs, orchestra works and chamber music.

Abel Ehrlich

Born in 1915 in Germany, left in 1934 for Yugoslavia where he studied at the Zagreb Academy of Music. Arrived in Palestine in 1939 and continued to study at the Jerusalem Academy of Music. Since 1942, teaching at academies and colleges of music; among others, taught from 1953 till last year at the

Teachers' College of the Kibbutzim, at Oranim. Many of his works have been performed in Israel and other countries.

Edmond Halpern

Born in 1921 in Poland, studied there till deported to Siberia during the war. After liberation, continued studies and worked as composer in USSR and Poland. Arrived in Israel in 1950 and works as producer of music programmes in the Israel Broadcasting Service. Composed music for five full-length films and 29 shorts, also wrote music for theatres.

Andre Haydu

Born in 1932 in Hungary, studied piano, composition, ethno-musicology at Budapest Music Academy. After receiving diplomas and prizes, left Hungary in 1956 and continued studies at the Paris Music Conservatoire as well as research in ethno-musicology. Teacher at Tunis Con-

servatoire from 1959 till 1961. Continued in Paris as composer for movies and conductor of choirs. Arrived in Israel in 1966.

Joseph Mar-Haim

Born in 1940 in Jerusalem. He studied piano, theory and composition at the Rubin Academy of Music in Jerusalem, spent 1966-1968 at the Manhattan School of Music, and is now teacher of Harmony and Form at the same Rubin Academy. Wrote music for ballet, theatre, movies, exhibitions, poetry readings and celebrations.

Yitzhak Tamir

Born in 1945 in Argentine, arrived in Israel in 1964 and began to study composition at the Rubin Academy of Music in Tel Aviv. His first composition, publicly performed in 1967 was "Three Pieces for Percussion, Flute and Guitar". He completed his studies at the Academy in 1968.

SPANISH MUSIC AND DANCES

Caesarea 12.8, 16.8; Jerusalem 14.8

Narciso Yepes

Narciso Yepes was born in 1927 in Lorca. Southern Spain. Early studies were followed up in Valencia, Madrid and Paris. In 1952 he created the musical sound track of awardwinning French film "Forbidden Games". Since then, he has travelled to the four corners of the globe, performing in recitals as well as with the leading orchestras of Europe, the Americas, South Africa and Japan. A dozen of his recordings have been released to date. and his research into forgotten manuscripts of the 16th and 17th centuries has resulted in the transcription of early tabulaturas into modern notation. His extraordinary new tenstring guitar will make it unnecessary to transcribe Renaissance and Baroque music originally written for the lute.

The idea for such a ten-string instrument came to him during his endeavour to overcome the "unbalanced" resonances that constitute the defect of the traditional guitar. There, some sounds have resonance and others do not; upon adding four strings and tuning them in a special way, Yepes obtains the same resonance from each note, with evident improvement in sound with respect to volume and tone quality.

Lucero Tena

Studied classical dancing and Spanish dancing in her early years. After graduating in Philosophy and Letters, decided to dedicate herself to music and dancing exclusively. She possesses the brilliant style of a prima ballerina, and her virtuosity as performer with

castanets is without peer. She created a new style for the application of castanets in concerts and uses the music of 18th century as well as later composers.

Miss Tena visited Russia in 1967, appeared in the United States on Broadway and on TV, toured South Africa and many European countries, and comes to us now from festivals in Australia and the Philippines. She is hailed as the present-day virtuoso of Flamenco, combining the passion and soul of "La Argentina" and "La Argentinita", and the visual embodiment of the grace and sinuousness of her great teacher, Carmen Amaya.

DUO KONTARSKY

Jerusalem 21.8; Caesarea 23.8

Alfons and Aloys Kontarsky

Alfons Kontarsky, born in 1932, and Aloys Kontarsky, born in 1931, studied in Cologne and Hamburg and already in 1950 participated in the International Courses for New Music in Darmstadt. Since 1962, they direct the seminars for piano at these courses, playing numerous premières and first performances of works, many of them specially written for them. Alfons conducts a master class for

pianists at Cologne since 1967. Their repertoire includes all important works of the classical and romantic periods for two pianos- and for four hands. Extensive tours led them to the Americas, Africa, Japan and, of course, to practically all European countries and important festivals. Their recordings range from Mozart to Boulez, and their two programmes to be played at the Israel Festival have been chosen to give examples of all periods.

EVELYN LEAR - RECITAL

Jerusalem 17.8; Caesarea 19.8

Evelyn Lear

Born in Brooklyn, New York, studied voice at the Juilliard School of Music in New York, having previously mastered the piano and the French horn. She began her career in the United States but became famous through her appearances in most demanding roles (Strauss, Alban Berg, and so on) at the opera houses of Berlin, Vienna, Munich and London. Appears regularly at the major festivals in Europe, and made her American debut in 1967 at the Metropolitan Opera.

She is also well-known as an interpreter of Lieder. Her recital programme at the Israel Festival includes arias from operas by Monteverdi, Scarlatti and Handel, Lieder by Schubert, Schumann, Berg and Brahms, some examples of Spanish songs by Turina, Grana-

dos, and South American composers Ginastera and Villa-Lobos. Songs by Benjamin Britten, Tschaikowsky and Rachmaninoff will round off this programme which features in the centre Magda's Aria from Menotti's "Consul". Miss Lear is the grand-daughter of the famous cantor Kvartin.

Ruth Mense

Born in Tel Aviv, completed her studies at the Juilliard School of Music in New York and is known mainly for her ability as accompanist and pianist in chamber music. Has appeared in many recitals with famous artists, instrumentalists and singers, and acted as staff pianist at the "Toscanini" Seminar, held in 1967 in Jerusalem (Isaac Stern, Leonard Rose and Eugene Istomin).

"EL PESSEBRE"

Jerusalem 24.8; Caesarea 26.8

In 1943, when Pablo Casals was living in exile in Prades, his friend, the Catalonian poet Joan Alavedra, was awarded first prize in a Catalonian Language Festival in Perpignan for his poem "El Pessebre".

Casals was deeply impressed by the expres-

siveness and lyrical simplicity of this poem as well as by its intensely Catalonian quality, based as it is on the typical figures of the Catalonian Nativity — the Spinning Woman, the Fisherman, the Ploughman — as well as the universally familiar ones.

The theme of "El Pessebre" is peace, purity of heart, and the faith and hope that this purity may give rise to magnanimity of spirit. The poem is written in Catalan, and Casals put his music at the service of his mother tongue and a deep knowledge of his Cata-Ionian background. But little by little the local flavour, the regional content, the folk image were consumed in the grandeur of a universal concept. Casals made no use of the folklore elements in which Catalonia abounds; the musical language is universal. For this same reason, he has employed a clear, limpid technique, showing any seeking after effects. His sole concern has been to put the sincerity of knowledge and feeling at the service of the elevation and purity of the idea. Every scene, every episode, we might say, reflects a state of emotion that derives from the identification of the artist with the man, who longs for the triumph of the ideal of justice. The composer employs few musical allusions: an oriental touch in the episode of the caravan of the Wise Men and Shepherds, and the Sardana with its popular note; but, in general, the whole artistic purpose of the work has one single object - and that is to bring to all a beautiful expression of peace.

"El Pessebre" was first presented at a concert in Acapulco, Mexico, in 1960. After this impressive performance, Casals launched his Crusade for Peace, and since April, 1962, the Oratorio has been performed in important centres in the United States as well as in Italy and France.

The purpose of "El Pessebre" is to make its hearers "feel", knowing that feeling can open the door to thought. And thought and feeling together will enable peace to illuminate the pathway of those who are endeavouring to seek out routes to other worlds without yet having learned to live free and happy in this one. This is Casals' message and this is his crusade. And peace could have no better champion than this great artist, loyal and steadfast in his belief that one day the star will shine again to light men's way to truth.

(From an article by Dr. Alfredo Matilla, Professor at the Univerversity and the Conservatoire of Puerto Rico).

Pablo Casals

Pablo Casals is not only the oldest living artist but surely the most beloved and venerated

of our time, as cellist without compare, as conductor and composer, but, above all, as being "one of the voices of the world's conscience".

Born in 1876 in Vendrell, a small town in Catalonia near Barcelona, he learned with his father, a church organist and music teacher, to play the organ, piano, flute, violin and cello. At the age of seven, he began to help his father in writing music for religious festivals. When he was twelve, it was decided that he concentrate on the cello and he went to Barcelona to study at the Municipal School of Music. His career began in earnest in 1899 when his performances with the Lamoureux Symphony Orchestra brought his extraordinary talent to public attention. He spent much of the next twenty years touring Europe and the Americas.

He joined with other world-famous artists to form chamber music ensembles: in 1904, the Trio with violinist Jacques Thibaud and pianist Alfred Cortot; in 1916 another Trio with Ignace Paderewski and Fritz Kreisler; in 1932 there was an extraordinary combination with Arthur Schnabel, Bronislaw Huberman and Paul Hindemith.

Casals' career as conductor began in 1920, when he founded and directed the Pablo Casals Orchestra in Barcelona.

A sympathizer with the Republican cause in Spain, he left his homeland in 1939 and settled in France, first in Paris and later in Prades, where he devoted himself to teaching. Upon the urging of Alexander Schneider, he agreed in 1950 - the occasion of the Bach bicentennial - both to play and conduct in what became the first Prades Festival. In 1956, he moved to Puerto Rico, his mother's birthplace. There, the Festival Casals was established, with the maestro playing and conducting and Alexander Schneider serving as assistant conductor and leader of the string ensemble. In recent years, Casals has also been active in the Marlboro Festival in Vermont.

Casals came to Israel first in 1961 for the First Israel Festival; on that occasion the "Third International Cello Competition Pablo Casals" was held at Jerusalem, and, at the final concert, he conducted an orchestral piece from "El Pessebre" which will be presented in full this year.

Alexander Schneider

Born in Vilna in 1908, he studied there first, moving in 1924 to Frankfurt am Main to continue his studies, and becoming leader of the Frankfurt Symphony the same year.

He held leading positions in several opera and symphony orchestras in Germany, also forming his own string quartet. In 1930 he joined the Budapest String Quartet, finally settling in the United States in 1939. His musical activities there are legion, including chamber music ensembles, with leading musicians, conducting chamber orchestras and teaching at Universities and at Colleges of Music, organising chamber music concerts, and touring the whole world with the Budapest Ouartet. Many honours have been bestowed on him in the United States, but to the world at large he will always be associated with Pablo Casals and his Music Festivals, first at Prades, France, and later at Puerto Rico. He takes regular part, also, in the activities of the Marlboro Music Festival, of which Rudolf Serkin is artistic director, and has conducted the chamber orchestra in concerts in the States and on its tour of Europe and the Near East sponsored by the State Department during the summer of 1965, when it appeared at the Israel Festival. He helped to organise the First Israel Festival in 1961, and was its musical director. He was an active partner in the presentations together with Pablo Casals, Rudolf Serkin, Isaac Stern, the Budapest Quartet and other celebrities.

Olga Iglesias

Born in San Juan, Puerto Rico. she studied singing there and in New York. She was selected by Maestro Casals to sing in the US première of his oratorio "El Pessebre", and, under his direction, she has sung it many times in the principal cities of the world. She has also been soloist in the Casals Festival, taking part in Beethoven's Ninth Symphony, Bach's "St. Matthew's Passion", Haydn's "Creation", Handel's "Messiah", and other works. She has been soloist with symphony orchestras and a quest artist at the Marlboro Festival in Vermont.

Maureen Forrester

This well-known Canadian contralto is a favourite of symphony orchestra conductors and recording firms for her opulent voice and extraordinary ability to sing opera, oratorio and Lieder. Since her New York recital debut in 1956, she has travelled widely and has appeared in Israel many times as soloist with the Israel Philharmonic Orchestra. She appeared in last year's Israel Festival as a member of the Bach Aria Group.

Paulino Saharrea

Born in Mexico City, tenor Paulino Saharrea studied there and later in Italy. In 1952, he returned home and has since performed in the Opera of Bellas Artes and with the National Symphony Orchestra of Mexico.

In 1960, he was chosen by Maestro Casals for the world première of "El Pessebre", and has subsequently taken part in many performances of the Oratorio.

Pablo Elvira

Baritone Pablo Elvira was born in Puerto Rico, studying at its Conservatoire. In 1965, he was finalist in the Metropolitan Opera's Auditions and winner of a scholarship to its Studio. With many appearances as soloist in concerts and in opera in the States and Puerto Rico to his credit, he first sang in "El Pessebre" in 1963 and has taken part since in many performances under the Maestro's direction.

John Spiro

Born in 1937 in Berlin, came to Palestine as a child. He graduated from the Hebrew University in Political Science and History of the Muslim People, and started his musical education in 1962 at the Rubin Academy of Music in Jerusalem. As student of Miss Jennie Tourel at Summer Courses, he followed her advice and went to the United States to continue his voice training with her at the Juilliard School of Music in New York. In Israel, he has appeared as soloist in various programmes with the Israel Broadcasting Service and at the Kiriat Yearim Music Festival.

Israel Broadcasting Symphony Orchestra

Formed in 1938, the orchestra now numbers some sixty players. Besides weekly public concerts in Jerusalem and occasional trips to outlying places, it performs a great amount of music that lacks box-office appeal or is of an experimental nature. Offering, as it does, a platform and an audience for young instrumentalists, conductors, singers and, particularly, local composers, it is of no little importance to Israel's cultural development. It has appeared in several Israel Festivals.

Israel Broadcasting Choir

This choir, a feature of the

Israel Broadcasting Service's Music Department, took part in Israel Festivals of 1965 and 1968, and is now under the direction of conductor Avner Itai.

Avner Itai

Born in Kfar Giladi, a kibbutz in the far north of the country, studied conducting with Gary Bertini and oboe with Eliyahu Thorner (of the Israel Philharmonic). Went to France for two years and, on return, played with the Israel Chamber Ensemble for some years, and conducted the IHUD Choir. Since this year, also in charge of the musical development of the Israel Broadcasting Choir.

Choir of the Ihud Hakvutzot V'Hakibbutzim

Founded some fifteen years ago through the initiative of Yehuda Sharett who led it during its first seven years. Now under the direction of Yael Tabori and Avner Itai. the choir numbers 80 - 90 members coming from some forty communal villages; meeting every month for a day or two for rehearsals, the choir gives performances within the villages of the movement, but occasionally also participates in musical events like the Abu Gosh -Kiriat Yearim Festival, with the Israel Chamber Ensemble. and so on.

CLAUDIO ARRAU - RECITAL

Caesarea 27.8; Jerusalem 28.8

Born in 1903 in Chillan, in the south of Chile, started his career at a very early age, convincing everybody of his outstanding gifts, so that the Chilean Government sent him and his whole family to Germany to study with Martin Krause, one of the last pupils of Franz Liszt. In 1927, he won official recognition at the International Concours for pianists in Switzerland, and, since then, has been continuously in the limelight on all continents. His prodigious stamina and strength of memory is paralleled today only by that of Arthur Rubinstein. Elaboration of his concert engagements reads like a prospectus of a travel agency, as there is hardly any musical centre in the world which Arrau does not visit frequently and extensively - twenty-seven consecutive tours of the United States and Canada, three visits to Russia, Mexico, Australia, New Zealand and Japan, Europe, festivals, a long list of appearances and a long list of triumphs.

Arrau has been several times on visits to Israel, appearing as soloist with the Israel Philharmonic Orchestra. In this year's Festival he will present two programmes of Beethoven Sonatas — in anticipation of the Beethoven Year 1970 — including the "Pathétique", "Waldstein", "Appassionata", "Tempest", and the three late sonatas op. 109, 110, 111

BATSHEVA DANCE COMPANY

Jerusalem 31.8

The Batsheva Dance Company was founded six years ago by Baroness Betsabée de Rothschild with the purpose of filling a void in Israel's cultural set-up in the field of modern ballet. Till then, gifted dancers had to find spheres of activities outside Israel and dance fans to be satisfied with occasional visits of ensembles from abroad.

Artistic advisor from the beginning was Martha Graham, a choice which points already to the direction that the group was expected to take. From her the dancers learned to approach dance as theatrical presentation, to understand the need for close relation of sound and movement, of light and shade, and to achieve finally an independent style. The famous dancer also permitted the new group to use her choreographies.

Within the last few years, a number of choreographers, besides Martha Graham, came from the United States to give the ensemble a varied repertoire of strong impact, and local choreographers from within the ranks of the group added their successful works to the continued success. Musical scores used were by some of the best contemporary composers like Menotti, Barber and Hindemith, and by Israeli composers Mordehai Seter, Oedoen Partos and Noam Sheriff.

PROGRAMME

PERFORMANCES IN JERUSALEM

Oifn Weg steit a Boim

Jerusalem the Golden

Words : I. Manger

Traditional tune

Words & Music: N. Shemer

July 30, King David Citadel

Presented by: THE JERUSALEM KHAN

"MY JERUSALEM"

in songs, poetry and legends.

Libretto: Dan Almagor Music: Noam Sheriff

Songs by: Sasha Argov, Nurit Hirsch and Dani Granot

Director: Yoel Silberg

Assistant Director: Ahuva Inbari

Décor : Ada Hameirit Producer: Israel Shapira

Participants: Moti Fleischer, Dani Granot, Yair Klinger, Geula Noni, Shoshik Rosen, Hilik Zadok.

Guest Artist:

NECHAMA LIFSHITZ

Accompanied by Edna Buchman, harp

Programme:

On the heights of Sheikh Abrek

Words : A. Pann

Music : M. Zeira

Perhaps Words : Rachel

Music : Y. Sharett

Guest Artist: AHARON MESKIN

Reading: Six Days and Seven Gates by I. Navon

August 2. Binyanei Ha'oomah

"L'INCORONAZIONE DI POPPEA"

Opera da Camera di Milano

presented by:

L'Associazione Culturale "Pro Musica" - Roma

Libretto: G. Francesco Busenello

Music: Claudio Monteverdi

Soloists: Mariella Adani, Giuseppe Botta, Gabriella Carturan, Umberto Grilli, Fernando Jacopucci, Carmen Levani, Laura Londi, Anna Reynolds, Claudio Strudhoff, Giorgio Tadeo

Revised by: G. Ghedini and Cesare Brero

Israel Chamber Ensemble

Mixed Choir

Conductor: Franco Mannino Producer: Sandro Sequi

Production Manager: Alfred Silberman

Costumes: Marcel Escoffier, Franco Zeffirelli

Settings: J. Peter Hall

August 5, Beit Ha'am

ENSEMBLE VOCAL DE BRUXELLES

Director and Conductor: Fritz Hoyois

Singers: Denise Van Gool, Nicole Welbes, Maria de Neuville, Yetty Speltdoorn, Paulette Deloze, Sara McKay, René d'Ooghe, Louis Moons, Amand Metz, Edouard Audoan, Guy van Grunderbeeck, Franz Clement.

Pianist : Jean de Middeleer

Hélas: Seigneur, entre en resouvenance, Signac

Sicut Lilium, A. Brummel

Ad Vesperas, T.L. da Victoria

Motets sur des thèmes grégoriens, M. Duruflé

Lobe den Herren, H. Distler

Matona mia cara. R. de Lassus

Ich weiss ein Meidlein, R. de Lassus

O la o che buon eco. R. de Lassus

Bel aubépin verdissant. C. Janequin

Vous me tuez si doucement, J. Mauduit

Il est bel et bon, Passereau

O dolce vita. A. Willaert

Zoia zentil, A. Willaert

Hark all ve lovely Saints, Th. Weelkes

The silver swan. O. Gibbons

Of all the birds that I do know. J. Bartlet

Trois quators vocaux op. 64, J. Brahms

Der Gondelfahrer op. 28, F. Schubert

So wahr die Sonne scheint op. 101 No. 8, R. Schumann

Extraits des "Péchés de ma vieillesse", G. Rossini

Poèmes "Vieille France", R. Moulaert

Automne, J. Absil

Chansons du Calendrier, Daniel-Lesur

Amusettes (poèmes de Maurice Carême), J. de Middeleer

Trois Chansons, C. Debussy

August 9, Binyanei Ha'oomah

THE NATIONAL THEATRE OF THE DEAF

Managing Director: David Hays

Programme:

The Tale of Kasane by Tsuruya Namboku Adapted by: Sahomi Tachibana and Robert F. Panara

Directed by: Yoshio Aoyama Setting by: David Hays

Gianni Schicchi

Adapted by Robert F. Panara and Eric Malzkuhn

Directed by: Joe Layton

Associate Director: Rhoda Levine

On the Harmfulness of Tobacco

by Anton Chekhov

Adapted by: Bernard Bragg

Directed by: Alvin Epstein

Tyger! Tyger! and other Burnings

Adapted by: Eric Malzkuhn

Directed by: John Hirsch

August 10, Binyanei Ha'oomah, Schwartz Hall THE ISRAEL COMPOSERS' WORKSHOP

World Première of compositions specially commissioned for the Festival

Composers:

Haim Alexander, Abel Ehrlich, Andre Haydu, Edmond Halpern, Joseph Mar-Haim, Yitzhak Tamir

Instrumental Ensemble

Conducted by: Avi Ostrovsky, Daniel Shalit, Noam

Soloist: Zimra Ornatt, soprano

August 12, Binyanei Ha'oomah BACH EVENING

Dedicated to the memory of Frank Pelleg

The Israel Chamber Ensemble

Conductor: Mendi Rodan

Soloist: Robert Bloom - oboe

Severino Gazzelloni — flute

Igor Kipnis — harpsichord

David Mason — trumpet

Jan Peerce — tenor

Yitzhak Perlman - violin

Programme:

G. Ph. Teleman, Suite for Flute, in a minor

J.S. Bach, Violin Concerto in E Major

C.Ph.E. Bach, Oboe Concerto in E-flat

J.S. Bach, Harpsichord Concerto, in d minor

J.S. Bach, Double Concerto for Oboe and Violin, in c minor

J.S. Bach, Cantata 160

J.S. Bach, Aria from Cantata 97

August 14, Binyanei Ha'oomah

SPANISH MUSIC AND DANCES
NARCISO YEPES — quitar

Five Centuries of Spanish Music

Programme:

Alonso Mudarra (XVI Century), Fantasia

Gaspar Banz (XVII Century), Suite Espagnole

Padre Antonio Soler (XVII Century), Sonata

Fernando Sor (XIX Century), Tema con variaciones

Isaac Albeniz (XIX Century), Malagueña op. 165

Manuel de Falla (XX Century), Danza del Molinero (Farruca)

Hoaquin Turina, Sonata

Xavier Montsalvatge, Habanera

Antonio Ruiz-Pipo, Canción y danza No. 1

LUCERO TENA

Assisted by: Guitarist: Felix de Utrera

Cantaor: Gabriel Moreno

Pianist : Jose Vives

Programme:

I. Spanish Dances and Castanets

P. A. Soler, Sonata in G Major

M. Albeniz, Sonata in D Major

Rameau, Flight of the Birds

P. Sarasate, Gipsy Tunes

Nogues, Capricho Español (piano solo)

J. Jimenez, The Marriage of Luis Alonso (dance)

E. Granados, Danza No. 9

J. Larregla, Jota de concierto (dance)

II. Flamenco

Lucero Tena, Siguiriya (popular)

Gabriel Moreno, Cante por Malagueña

Lucero Tena, Alegrías (popular)

August 17, Beit Ha'am

EVELYN LEAR, Soprano

Vocal Recital

At the piano: Ruth Mense

Programme:

Scarlatti, Gia il sole dal Gango

Monteverdi, Lasciatemi morire

Händel, V'adoro, pupille (Julius Caesar)

Händel, Amor commanda (Floridante)

Schubert, Gretchen am Spinnrade (Goethe)

Schumann, Der Nussbaum (Mosen)

A. Berg, Die Nachtigall (Storm)

Brahms, Vergebliches Ständchen (folk song)

Gian Carlo Menotti, Magda's Aria (The Consul)

Ginastera, Triste

Turina, Saeta

Granados, El majo discreto

Villa-Lobos, Cançao de carreiros

Britten, Ash Grove

Britten, O, Waly, Waly

Britten, Come you not from Newcastle

Tschaikowsky, At the ball (Tolstoi)

Rachmaninoff, Lilacs (Bekeov)

Rachmaninoff, Cease thy singing, maiden fair (Pushkin)

Rachmaninoff, Floods of Spring (Tiucheva)

August 21, Binyanei Ha'oomah

ALFONS and ALOYS KONTARSKY

Duo Pianists

Programme:

J. S. Bach, Concerto in C Major

C. Debussy, Six épigraphes antiques

P. Boulez, Structures, deuxième livre

F. Schubert, Fantaisie in F.

J. Brahms, Haydn - Variations

August 24, Binyanei Ha'oomah

"EL PESSEBRE" (Poem of the Manger) — Oratorio

Music by : PABLO CASALS

Catalan text by: Joan Alavedra

English translation by: Donald MacDonald

Conductor: Pablo Casals

Assistant Conductor: Alexander Schneider

The Israel Broadcasting Symphony Orchestra

The Israel Broadcasting Choir

The Ihud Hakvutzot V'Hakibbutzim Choir

Conductors: Avner Itai and Yael Tabori

Soloists: Olga Iglesias — soprano

Maureen Forrester — contralto

Paulino Saharrea — tenor

Pablo Elvira — baritone

John Spiro - bass baritone

August 28, Binyanei Ha'oomah

CLAUDIO ARRAU, Piano

Beethoven Recital in honor of the forthcoming Bicentennial

Programme:

Sonata in c minor, Op. 13 (Pathétique)

Sonata in f minor, Op. 57 (Appassionata)

Sonata in E Major, Op. 109

Sonata in c minor, Op. 111

August 31, Binyanei Ha'oomah

THE BATSHEVA DANCE COMPANY

Programme:

Curtains Choreography: Rina Schenfeld

Sin Lieth at the Door Choreography: Moshe Efrati

La Malinche Choreography: Jose Limon

PERFORMANCES IN CAESAREA

July 31

"MY JERUSALEM"

in songs, poetry and legends See Jerusalem, July 30

August 3

JOSEPH KALICHSTEIN, Piano Recital

Programme:

Haydn, Sonata in G Major HOB. VERZ. XVI: 40
Schubert, Sonata in A Major, Op. Posth.
Chopin, Three Mazurkas
Ballad in f minor, Op. 52
Stravinsky, Trois mouvements de Pétrouchka
1. Dance russe 2. Chez Pétrouchka 3. La semaine grasse

August 4, 5

"L'INCORONAZIONE DI POPPEA" Opera da Camera di Milano See Jerusalem, August 2

August 6

ENSEMBLE VOCAL DE BRUXELLES See Jerusalem, August 5

August 7

THE NATIONAL THEATRE OF THE DEAF See Jerusalem, August 9

Dedicated to the memory of Frank Pelleg

August 9

BACH EVENING

Names of participants — see Jerusalem, August 12 Programme:

Brandenburg No. 1 in F

Concerto for Harpsichord in A Major
Sinfonia from the Easter Oratorio
Brandenburg No. 2 in F

Triple Concerto for Violin, Oboe and Harpsichord

August 11

BACH EVENING

Dedicated to the memory of Frank Pelleg
Names of participants — see Jerusalem, August 12
Programme:
Brandenburg Concerto No. 3 in G

Brandenburg Concerto No. 5 in D
Brandenburg Concerto No. 6 in B-flat
Brandenburg Concerto No. 4 in G

August 12, 16

SPANISH EVENING
NARCISO YEPES AND LUCERO TENA
See Jerusalem, August 14

August 19

EVELYN LEAR, Soprano Vocal Recital See Jerusalem, August 17

August 23

Duo Pianists

ALFONS and ALOYS KONTARSKY

Programme:
W. A. Mozart, Sonata in F (K. 497)
C. Debussy, En blanc et noir

J. Brahms, Waltzes, op. 39 J. Stravinsky, Concerto per due pianoforte soli

D. Milhaud, Scaramouche

August 26

EL PESSEBRE — Oratorio See Jerusalem, August 24

August 27

CLAUDIO ARRAU — Piano Recital Beethoven Programme:
Sonata in D Major, Op. 10, No. 3
Sonata in A flat Major, Op. 110
Sonata in d minor, Op. 31, No. 2 (Tempest)
Sonata in C Major, Op. 53 (Waldstein)

PERFORMANCES IN EIN HASHOFET & BEIT BERL

August 4, Ein Hashofet

in a minor

ENSEMBLE VOCAL DE BRUXELLES

See Jerusalem, August 5

August 7, Beit Berl

ENSEMBLE VOCAL DE BRUXELLES

See Jerusalem, August 5

August 8, Ein Hashofet

THE NATIONAL THEATRE OF THE DEAF See Jerusalem, August 9

August 13, Ein Hashofet

NARCISO YEPES AND LUCERO TENA

See Jerusalem, August 14

PEACE MESSAGE

uring the celebration of the 13th anniversary of the United Nations in October 1958, I was granted the privilege of appearing before that supreme forum. There, where the causes most profoundly affecting the human conscience are discussed, I used two means of communicating the oppressions which weigh on my spirit. And I used the same two means to restate my faith in the great gifts with which our Creator endowed man whom He created in His own image, a faith which persists despite my spiritual disquiet.

I used my music and my voice to draw attention to the suffering which afflicts mankind because of the great and perhaps mortal danger threatening us. This is what I said at the time and which to this day holds the same urgency for me: If at my age I have come here for this day it is not because anything has changed in my moral attitude or in the restrictions that I have imposed upon myself and my career as an artist for all these years, but because today all else becomes secondary in comparison to the great and perhaps mortal danger threatening all humanity. The extraordinary scientific discoveries of our century which some great intellects, in their thirst for knowledge, have achieved, are now being exploited for the construction of instruments of monstrous destructiveness. Confusion and fear have invaded the whole world; misunderstood nationalism, fanaticism, political dogmas and lack of liberty and justice are feeding mistrust and hostility that make the collective danger greater every day: yet, the desire for peace is felt by every human being in the world. This desire has been manifested again and again in the face of the peril menacing all of us, by many distinguished personalities, in scientific writings, in the world Press, and above all by that citizen of the world, Dr. Albert Schweitzer.

The anguish of the world caused by the continuation of nuclear danger is increasing every day; all realize the horrifying consequences of a nuclear war, which would cause not only irreparable material and physical destruction, but also moral and spiritual degradation. How I wish that there could be a tremendous movement of protest in all countries, and especially from the mothers, that would impress those who have the power to prevent this catastrophe.

It is my deep conviction that the great masses in these countries, as in every other country, want the understanding and mutual cooperation of their fellow men. It is for the Governments and those in power to see to it that the achievement of this desire will not become impossible and thus cause the terrible frustration felt by all those who are not living in unconsciousness.

It seems to me that those who believe in the dignity of man should act at this time in order to bring about a deeper understanding among people and a sincere "rapprochement" between conflicting forces. The United Nations today represents the most important hope for peace. Let us give it all power to act for our benefit.

And let us fervently pray that the near future will disperse the clouds that darken our days now.

I repeat, music, that wonderful and universal language which is understood by everyone should be a source of communication among men. I once again exhort my fellow musicians throughout the world to put the purity of their art at the service of mankind in order to unite all people in fraternal ties.

With this objective in mind, I consider it my duty to offer my-humble contribution in the form of a personal crusade. Let each of us contribute as he is able until this ideal is attained in all its glory; and let us unify our fervent prayers that in the near future all humanity may be joined in a spiritual embrace.

L'ablo Carali

Pablo Casals

פבלו קזלס

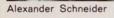

Pablo Casals with Joan Alavedra

פבלו קזלס עם חואן אלוודרה

El Pessebre

Maureen Forrester

מ. פורסטר Olga Iglesias

אולגה איגלסיאס

Pablo Elvira אלכסנדר שניידר

Paulino Saharrea פבלו אלוירה

פאולינו סהריאה

Israel Broadcasting Symphony Orchestra and Choir

Choir of the Ihud Hakvutzot V'Hakibbutzim

Yael Tabori מקהלת איחוד הקבוצות והקיבוצים

"My Jerusalem" "ירושלים שלי"

Dan Almagor

דן אלמגור Yoel Silberg

יואל זילברג

Noam Sheriff

נועם שריף Dani Granot

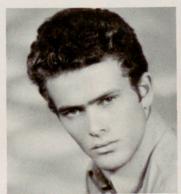

דני גרנות Yair Klinger

יאיר קלינגר Geula Noni

גאולה נוני

Moti Fleischer

מוטי פליישר Shoshik Rosen

שושיק רוזן Hilik Zadok

חיליק צדוק

Nechama Lifshitz

נחמה ליפשיץ Aharon Meskin

אהרון מסקין

כרמן לבני

האנסמבל הקאמרי הישראלי

"L'Incoronazione di Poppea" "הכתרת פופיאה"

ק. סטרודהוף

Claudio Strudhoff

Recital Joseph Kalichstein רסיטל יוסף קליכשטיין

רות מנזה

Vocal de Bruxelles

Ensemble

הלהקה הקולית של בריסל

Ensemble Vocal de Bruxelles

Fritz Hoyois הלהקה הקולית של בריסל

פריץ אויואה

The National התיאטרון **Theatre** הלאומי of the של חרשים Deaf מארה"ב

Lucero Tena

נרסיסו ייפס

Spanish Music and Dance ערב מוסיקה וריקודים ספרדיים

Avi Ostrovsky

זימרה ארנת

Zimra Ornatt

Haim Alexander

Abel Ehrlich

Andre Haydu

אנדרה היידו Edmond Halpern אנדרה היידו

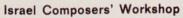

Joseph Mar-Haim

Yitzhak Tamir

יצחק תמיר סדנת המלחינים הישראליים

Recital - Claudio Arrau רסיטל - קלאודין אראו

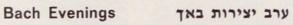
Alfons Kontarsky א. קונטארסקי Aloys Kontarsky א. קונטארסקי

Duo Kontarsky דואו קונטארסקי

Frank Pelleg

Mendi Rodan

Robert Bloom

רוברט בלום

Severino Gazzelloni

David Mason

דוד מיסון

Jan Peerce

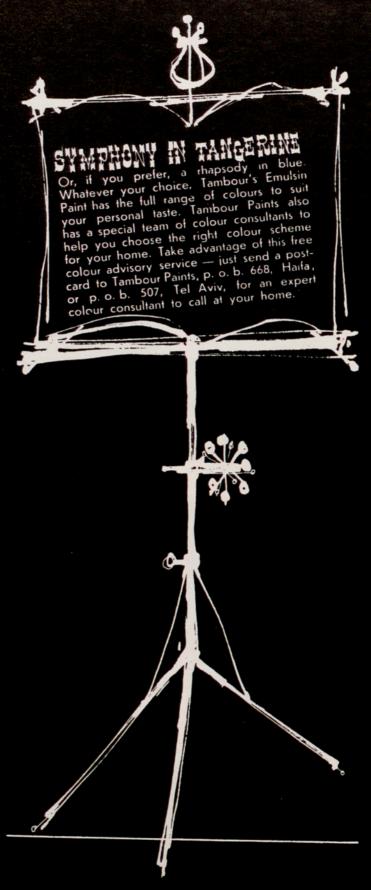

Yitzhak Perlman

יצחק פרלמן

Batsheva Modern Dance Group להקת "בת־שבע"

TAMBOUR 112DO

24 באוגוסט, בניני האומה

"אל פסברה" (האבוס) - אורטוריה

מוסיקה: פבלו קזלס

טקסט קאטאלני: חואן אלוודרה

תרגום אנגלי: דונלד מקדונלד

מנצח: פבלו קזלס

מנצח משנה: אלכסנדר שניידר התזמורת הסימפונית של רשות השידור

מקהלת רשות השידור

מקהלת איחוד הקבוצות והקיבוצים

מנצחי המקהלות: אבנר איתי ויעל תבורי

סולנים: אולגה איגלסיאס, סופרנו פבלו אלוירה, בריטון מורין פורסטר, קונטראלטו ג'והן ספירו, בס־בריטון פאולינו סהראה, טנור

סונטה ב־מי מז'ור, אופ. 109 סונטה ב־דו מינור, אופי 111

רסיטל מיצירות בטהובן

28 באוגוסט, בניני האומה

31 באוגוסט, בניני האומה

להקת בת שבע

"קלעים" כוריאוגרפיה: רינה שינפלד

קלאודיו אראו, ורסיטל לפסנתר)

סונטה בידו מינור, אופ. 13 (פטטית)

סונטה ביפה מינור, אופ. 57 (אפסיונטה)

"לפתח חטאת רובץ" כוריאוגרפיה: משה אפרתי

"לה מלינש" כוריאוגרפיה: ז'וזה לימון

המופעים בקיסריה

31 ביולי

"ירושלים שלי"

בשירה, סיפור ואגדה

ראה ירושלים, 30 ביולי

3 באוגוסט

יוסף קליכשטיין רסיטל לפסנתר

היידן - סונטה מס' 40 בסול-מז'ור

שוברט - סונטה ב־לה־מז'ור אופוס פוסטיומוס

שופן - שלוש מזורקות

בלדה בפה־מינור אופ. 52

סטרווינסקי - שלושה קטעים מתוך פטרושקה

1. ריקוד רוסי 2. אצל פטרושקה 3. שבוע הקרנבל

4, 5 באוגוסט

"הכתרת פופיאה"

האופרה הקאמרית של מילנו

ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 2 באוגוסט

6 באוגוסט

הלהקה הקולית של בריסל

ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 5 באוגוסט

7 באוגוסט

תיאטרון הדממה – תיאטרון חרשים מארה"ב

ראה ירושלים, 9 באוגוסט

9 באוגוסט

ערב יצירות באך

מוקדש לזכרו של פרנק פלג

הסולנים: ראה פרטים בתכניה, ירושלים, 12 באוגוסט

קונצ'רטו ברנדנבורגי מס. 1 ב־פה מז'ור

קונצ' רטו לצ' מבלו ב־לה מז'ור

סימפוניה מתוך אורטוריה של חג הפסחא

קונצ'רטו ברנדנבורגי מס. 2 ב־פה מז'ור

קונצ' רטו משולש לכינור, אבוב וצ'מבלו ב־לה מינור

11 באוגוסט

ערב יצירות באך

מוקדש לזכרו של פרנק פלג

תכנית:

קונצ' רטו ברנדנבורגי מס. 3 ב־סול מז'ור

קונצ' רטו ברנדנבורגי מס. 5 בירה מז'ור

קונצ' רטו ברנדנבורגי מס. 6 ב־סי־במול מז'ור

קונצ'רטו ברנדנבורגי מס. 4 ב־סול מז'ור

12, 16 באוגוסט

ערב ספרדי

נרסיסו ייפס ולוסרו טנה ולהקתה

ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 14 באוגוסט

19 באוגוסט

אבלין ליר, וסופרנו)

ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 17 באוגוסט

23 באוגוסט

אלפונס ואלויס קונטארסקי, (פסנתרנים)

תכנית:

וי אי מוצרט - סונטה ביפה מז'ור (קי 497)

ק. דבוסי - "לבן ושחור"

יי ברהמס - ולסים אופוס 99

א. סטרווינסקי – קונצ'רטו לשני פסנתרים סולו

ד. מיו - סקאראמוש

26 באוגוסט

"אל פסברה", אורטוריה

ראה ירושלים, 24 באוגוסט

27 באוגוסט

קלאודיו אראו

רסיטל לפסנתר מיצירות בטהובן

סונטה בירה מז'ור אופ. 10 מס. 3

סונטה ב־לה־במול מז'ור אופ. 110

סונטה בירה מינור אופ. 31 מס. 2 (סערה)

סונטה ב־דו מז'ור אופ. 53 (ולדשטיין)

המופעים בעין השופט ובבית ברל

4 באוגוסט, עין השופט

הלהקה הקולית של בריסל

ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 5 באוגוסט

7 באוגוסט, בית ברל

הלהקה הקולית של בריסל

ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 5 באוגוסט

8 באוגוסט, עין השופט

התיאטרון הלאומי של חרשים מארה"ב ראה ירושלים, 9 באוגוסט

13 באוגוסט, עין השופט

ערב ספרדי

נרסיסו ייפס ולוסרו טנה

ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 14 באוגוסט

(R) - Reg. trade mark for Polyester Fibre "DIOLEN"

MELNIK ADV.

ביועיי

Clavit

20 YEARS FASHION KNITS

STYLED IN

Syntanit*

Diolen

LOFT

DIOLEN LOFT

תכנית

המופעים בירושלים

30 ביולי, מגדל דוד תכנית: סיפורה של קאזאן החאן הירושלמי מציג בימוי: יושיו אאוימה "ירושלים שלי" מאת: סורויה נאמבוקו עיבוד: סאהומי טצ'יבאנה ורוברט פ- פנרה בשירה, סיפור ואגדה טקסט: דן אלמגור ג'אני סקיקי מוסיקה: נועם שריף עיבוד: רוברט פ. פנרה ואריק מלצקון בימוי: ג'ו לייטון פזמונים: סשה ארגוב, נורית הירש ודני גרנות עוזר לבמאי: רודה לוין בימוי: יואל זילברג על ההיזק שבטבק עוזרת במאי: אהובה ענברי מאת: אנטון צ'כוב תפאורה: עדה המאירית בימוי: אלוין אפשטיין עיבוד: ברנרד בראג מפיק בפועל: ישראל שפירא נמר! נמר! ושריפות אחרות המשתתפים: דני גרנות, גאולה נוני, מוטי פליישר, חיליק בימוי: ג׳והו הירש עיבוד: אריק מלצקון צדוק, יאיר קלינגר, שושיק רוזן 10 באוגוסט, בניני האומה, אולם שווארץ אמנים אורחים: סדנת המלחין נחמה ליפשיץ ערב של מלחינים ישראליים בששה ביצועי בכורה המלווה: עדנה בוכמן, נבל המלחינים: חיים אלכסנדר, אבל ארליך, אנדרי היידו, אדמונד הלפרן, יוסף מר־חיים, יצחק תמיר על גבעות שייך אברייק אויפן וועג שטייט א בוים אנסמבל כלי מלים: אי מנגר מלים: א. פן המנצחים: אבי אוסטרובסקי, דניאל שליט, נועם שריף מנגינה: מי זעירא מנגינה: עממית זמרה ארנת, סופרנו ירושלים של זהב ואולנ מלים ומנגינה: נעמי שמר מלים: רחל 12 באוגוסט, בניני האומה מנגינה: י- שרת ערב יצירות באך אהרון מסקין מוקדש לזכרו של פרנק פלג ששת הימים ושבעת השערים מאת: יצחק נבון האנסמבל הקאמרי הישראלי המנצח: מנדי רודו 2 באוגוסט, בניני האומה יאן פירס, טנור הסולנים: רוברט בלום, אבוב "הכתרת פופיאה" סוורינו גזלוני, חליל יצחק פרלמן, כינור האופרה הקאמרית של מילנו איגור קיפניס, צ'מבלו דוד מיסון, חצוצרה טקסט: ג. פרנצ'סקו בוסנלו מוסיקה: קלאודיו מונטוורדי ג. פ. טלמאן - סויטה לחליל ב־לה מינור סולנים: מריאלה אדני, ג'וספה בוטה, אומברטו גרילי, יי סי באך - קונצ'רטו לכינור ב־מי מז'ור ג'יורג'יו טדאו, פרננדו יקופוצ'י, כרמן לבני, ק. פ. א. באך - קונצ'רטו לאבוב ב־מי־במול מז'ור לאורה לונדי, קלאודיו סטרודהוף, גבריאלה יי סי באך - קונצ'רטו לצ'מבלו, ב־רה מינור קרטורן, אנה ריינולדס יי סי באך - קונצ'רטו כפול לאבוב וכינור ב־דו־מינור עיבוד: ג. גהדיני וצ'זרה בררו יי סי באך - קנטטה 160 האנסמבל הקאמרי הישראלי יי סי באך - אריה מתוך קנטטה 97 מקהלה מעורבת מנצח: פרנקו מנינו 14 באוגוסט, בניני האומה מפיק: סנדרו סקוי ערב ספרדי מנהל ההפקה: אלפרד זילברמן נרסיסו ייפס, (גיטרה) תפאורה: ג' - פיטר הול לוסרו טנה, ורקדנית) תלבושות: מרסל אסקופיר ופרנקו זפירלי ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 14 באוגוסט 5 באוגוסט, בית העם 17 באוגוסט, בית העם הלהקה הקולית של בריסל אבלין ליר, וסופרנו) מנהל ומנצח: פריץ אויואה ליד הפסנתר: רות מנזה הזמרים: דניס ון גול, ניקול ולבס, מרי דה נויויל, יטי ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 17 באוגוסט ספלטדורן, פולט דלוז, שרה מקקיי, רנה ד'אוג, לואיז מונס, אמנד מץ, אדוארד אודואן, גי ון 21 באוגוסט, בניני האומה גרונדרבק, פרנץ קלמנט אלפונס ואלויס קונטארסקי – פסנתרנים פסנתרן: ז'אן דה מידלר : תכנית ראה פרטים בתכניה האנגלית, ירושלים, 5 באוגוסט

יי סי באך - קונצ'רטו בידו מז'ור

ק. דבוסי - שש אפיגרמות עתיקות

יי ברהמס - וריאציות על נושא של היידן

פ. בולז - עיצובים - ספר שני

פ. שוברט - פנטזיה ב־פה־מז'ור

9 באוגוסט, בניני האומה תיאטרון הדממה — התיאטרון הלאומי של החרשים מארה"ב

מנהל: דוד הייס

מורין פורסטר

זמרת האלט הנודעת מקנדה חביבה ביותר על מנצחי תזמורות סימפוניות ועל חברות הקלטה בזכות קולה העשיר ורב העוצמה ובזכות יכולתה הבלתי רגילה בתחום האופרה, האורטוריה והליד גם יחדי מאז הופעת ה־בכורה שלה בניו־יורק ב־1956, הרבתה במסעות קונצרטים, וגם בארץ הופיעה פעמים רבות כסו־לנית עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית יבקייץ שעבר השתת־פה בפסטיבל הישראלי כחברה במיבול הישראלי כחברה ב"קבוצת באך־אריה"

התזמורת הסימפונית של רשות השידור

נוסדה ב־1938 ומונה כיום כ־ ששים נגנים בקונצרטים הפומ־ ביים שלה אחת לשבוע בירושלים, בסיוריה אל יישובים נידחים ו־ בתכניותיה המשודרות, תורמת התזמורת תרומה נכבדה להת־ פתחות התרבותית של ישראל.

חשיבות מיוחדת נודעת למדיניות התזמורת באשר להשמעת יצי־ רות נסיוניות ויצירות שאין בהן כוח משיכה קופתי, וכן בהמצאת במה וקהל לנגנים, למנצחים ולמלחינים צעירים. תזמורת ר־ שות השידור השתתפה פעמים מספר בפסטיבל הישראלי.

מקהלת רשות השידור

מקהלה זו פועלת מזה שנים ב־ מסגרת מחלקת המוסיקה של רשות השידור מנצחה הנוכחי הוא אבנר אתי המקהלה הש־ תתפה בפסטיבלים הישראליים

אבנר אתי

יליד קיבוץ כפר גלעדי למד ני־
צוח אצל גארי ברתיני ואבוב
אצל אליהו טורנר (התזמורת ה־
פילהרמונית הישראלית) שהה
בפאריס במשך שנתיים לשם
השתלמות הצטרף כאבובן ל־
אנסמבל הקאמרי הישראלי, ו־

היה לאחד המנצחים הקבועים של מקהלת איחוד הקבוצות ו־ הקיבוצים- מזה שנה קיבל לידיו את הדרכת המקהלה של רשות השידור- כן נמנה אבנר אתי עם סגל המורים של האקדמיה ל־ מוסיקה ע"ש רובין בירושלים-

מקהלת איחוד הקבוצות והקיבוצים

נוסדה לפני כחמש־עשרה שנה ביוזמת יהודה שרת, אשר הדריך את המקהלה בשבע השנים ה־ראשונות לקיומה מדריכיה ה־מוכחיים הם יעל תבורי ואבנר אתי, ומשתתפים בה כתשעים זמרים מארבעים ויותר משקים המקהלה מתכנסת אחת לחודש לחזרות אינטנסיביות, המסתיי־מות בקונצרט במקום המפגש מדי פעם בפעם משתתפת המקדהלה באירוע מוסיקלי כללי, הלה באירוע מוסיקלי כללי, קלי של קרית יערים ובאחת מ־קלי של קרית יערים ובאחת מ־תכניות האנסמבל הקאמרי

להקת בת־שבע

ירושלים 31.8

להקת בת־שבע נוסדה לפני שש שנים על ידי הברונית בת־שבע דה רוטשילד, במגמה למלא את החלל הריק, שהיה קיים בהווי התרבותי של הארץ בתחום הבאלט המודרני עד היווסדה של הלהקה נאלצו רקדנים בעלי כשרון לבקש לעצמם שדה פעולה מחוץ לגבולות הארץ, ואילו חובבי המחול שבין תושבי ישראל נאלצו להסתפק בביקורי אקראי של להקות אורחות. מיום היווסד הלהקה מסור תפקיד היועצת האמנו־ תית לידיה של מארתה גראהם, ועובדה זו מצביעה במידה רבה על הכיוון האמנותי, שנועד ללהקה מראשית קיומה. ממארתה גראהם למדו הרקדנים להתייחס אל המחול כאל הצגת תיאטרון, ממנה למדו על הקשר הרצוף בין קול לתנועה, בין אור לצל, ובהדרכתה חתרו והגיעו לידי סגנון עצמאי הרקדנית הנודעת אף התירה ללהקה להשתמש בכו־ ריאוגרפיות שלה לצרכיה.

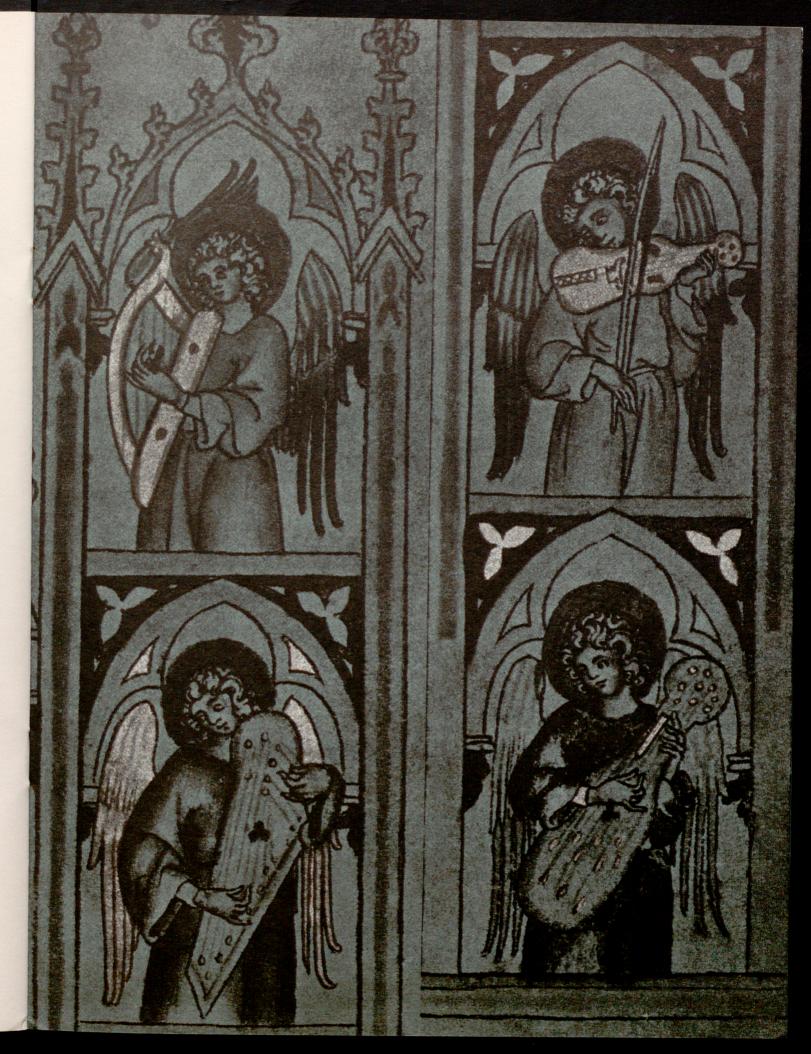
מלבד מארתה גראהם הגיעו מארצות הברית כורי־
אוגראפים נוספים בעלי שיעור קומה, שעזרו בבניית
רפרטואר מגוון ועשיר ככל הניתן; גם מבין שורות
הלהקה עצמה קמו כוריאוגראפים מוכשרים, שרב
חלקם בהצלחות שקצרה להקת בת שבע במופעיה
בארץ ובחו"ל. המוסיקה לכוריאוגראפיות השונות
נבחרה מבין יצירותיהם של מיטב המלחינים בני
ימינו, כגון ג'אן־קארלו מנוטי, סמיואל בארבר ו־
פאול הינדמית; גם חיבוריהם של מלחינים ישרא־
ליים, בהם עדן פרטוש, מרדכי סתר ונועם שריף,
שימשו ללהקה בסיס ליצירותיהם.

קלאודיו אראו - רסיטל

קיסריה 27.8; ירושלים 28.8

נולד ב־1903 בצ'ילאן שבדרום צ'ילה. את הקאריירה שלו כפסנתרן החל בעודו ילד צעיר; כשרונותיו הבלתי רגילים היו כה גלויים לעין, עד שהממשלה הצ'ילאנית שלחה את הילד ואת משפחתו לגרמניה, לשם השתלמות אצל מארטין קראוזה, אחד התל־ מידים האחרונים של פראנץ ליסט. ב-1927 זכה להצלחה רחבה בתחרות הבינלאומית לפסנתרים שבשווייץ, ומאז שוב אין שמו נעדר מתכניות הקונצר־ טים של מרכזי המוסיקה בכל רחבי העולם. באשר לכוח זכרון בלתי מצוי ובכושר עמידה במאמץ הפיסי והרוחני של קונצרטים רצופים בעלי תכניות מתחל־ פות, יש לאראו רק מתחרה אחד, הריהו ארתור רובינשטיין הישיש. לוח ההתחייבויות שלו נקרא כעין פרוספקט של חברת נסיעות, שכן אין כמעט מרכז מוסיקה בעולם, שלא יבקר בו לעתים מזומנות. 27 סיורים רצופים בארצות הברית ובקנדה, שלושה ביקורים ברוסיה, מסעות ברחבי מקסיקו, אוסטר־ ליה, ניו־זילאנד ויפאן, סיורים באירופה, הופעות בפסטיבלים - רשימה ארוכה של קונצרטים ורשימה ארוכה של הצלחות.

קלאודיו אראו ביקר בארץ פעמים מספר והופיע כסולן עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית. בפסד טיבל של שנה זו יגיש שתי תכניות, המוקדשות לסונאטות של בטהובן — לקראת שנת בטהובן החלה ב־1970. התכניות כוללות בין השאר את הסונאטות "פאתיטיק", "ואלדשטיין", "אפאסיונאטה", "סערה", וסונאטות אופי 109, 110, 111.

העירוני למוסיקה שבבארסלונה. נקודת מפנה בדרכו חלה ב־1899, עת הופעותיו עם התזמורת הסימפונית "לאמורה" הביאו את כשרונו היוצא מגדר הרגיל לידיעת הציבור. בעשרים השנים שלאחר מכן הרבה לסייר באירופה ובארצות אמריקה.

פעמים חוזרות ונשנות הצטרף קזלס אל אמנים אחרים בעלי שם עולמי ליצירת קבוצות קאמריות: ב־1904 יצר שלישיה בלתי נשכחת עם הכנר ז'אק טיבוא והפסנתרן אלפרד קורטו; ב-1916 יצר שלישיה נוספת עם איגנאץ פאדרבסקי ופריץ קרייזלר; ב-1932 הצטרף עם ארתור שנאבל, ברוניסלאב הוברמן ופאול הינדמית לאנסמבל יחיד במינו.

תוך הזדהות עם מאבק הרפובליקנים בספרד עזב את מולדתו ב־1939 והשתקע בצרפת, תחילה בפאריס ולאחר מכן בפראד, שם התמסר להוראה על

אלכסנדר שניידר

נולד בוילנא ב־1890, והתחיל ב־ לימודי המוסיקה בעיר מולדתו. ב־1924 עבר לפראנקפורט עיני מיין שבגרמניה לשם המשך לי־ מודיו, ועוד באותה השנה נתקבל ככנר ראשון בתזמורת הסימפו־ נית של עיר זו. שימש כנר ראשון במספר תזמורות אופראיות ו־ סימפוניות בגרמניה, ואף יסד רביעיית כלי קשת משלו. ב־ 1930 הצטרף מר שניידר אל רבי־ עיית בודאפסט, וב־1939 השתקע סופית בארצות הברית. פעילותו המוסיקלית כיום הנה מסועפת ביותר: הנו חבר בקבוצות קא־ מריות שונות, המורכבות מ־ אמנים ידועי שם; הנו מנצח על תזמורות קאמריות, מלמד באו־ ניברסיטאות ובבתי ספר גבוהים למוסיקה, מארגן קונצרטים של מוסיקה קאמרית ומסייר ברחבי העולם עם רביעיית בודאפסטי

אך עם כל פעילותו המגוונת ו־ המבורכת, הרי שלגבי קהל חו־ בבי המוסיקה בעולם הרחב יהיה שמו קשור תמיד בפבלו קזלס ובפסטיבלים המוסיקליים הנושאים את שמו, תחילה ב־ פראד שבצרפת, ולאחר מכן בפו־ ארטו ריקו. אלכסנדר שניידר משתתף בקביעות גם בפסטיבל המוסיקה של מארלבורו, בני־ הולו האמנותי של רודולף סר־ קין, וניצח על תזמורת הפסטיבל בקונצרטים שלה בארצות הברית, ובסיורה באירופה ובמזרח התי־ כון, שאורגן בקייץ 1965 מטעם

משרד החוץ האמריקני; בסיור זה הופיעה התזמורת גם במס־ גרת הפסטיבל הישראלי. ב-1960 סייע מר שניידר בארגון הפסטי־ בל הישראלי והיה מנהלו המו־ סיקליי ב־1961 לקח חלק פעיל במופעי הפסטיבל הראשון, יחד עם פבלו קזלס, רודולף סרקין, אייזיק שטרן, רביעיית בודאפסט ושאר אמנים בעלי שם בינלאומיי

במלואה.

אולגה איגלסיאס

נולדה בסאן חואן,פוארטו ריקו, והשתלמה בזימרה במולדתה ו־ בניו־יורק. נבחרה על ידי מאס־ טרו קזלס לשיר את תפקיד הסופראן בביצוע הבכורה באר־ צות הברית של האורטוריה שלו "אל פסברה", ובניצוחו הופיעה בתפקיד זה פעמים רבות בערים החשובות של אירופה. גב' איגל־ סיאס הופיעה כסולנית גם ב־ פסטיבל קזלס בפוארטו ריקו, כשהיא משתתפת, בין שאר יצי־ רות, בסימפוניה התשיעית של בטהובן, ב"מאתיאוס - פאסיון" של באך, ב"בריאת העולם" של היידן וב"משיח" של הנדל. הו־ פיעה כסולנית עם תזמורות סימ־ פוניות שונות ושרה כאמנית אורחת בפסטיבל מארלבורו ש־ בוורמונטי

פבלו אלוירה

זמר הבאריטון פבלו אלוירה נולד בפוארטו ריקו ולמד בקונ־ סרבטוריון שבעיר מולדתו. ב־ 1965 עמד בהצלחה במבחנים של המטרופוליטאן־אופרה בניו־

האורטוריה שלו "אל פסברה", שתושמע השנה יורק וזכה למילגת השתלמות ב־ סטודיו של המוסד. הרבה להו־ פיע כסולן בקונצרטים ובאופ־ רות בארצות הברית ובפוארטו ריקו; ב"אל פסברה" השתתף ל־ ראשונה ב-1963, ומאז שר את תפקיד הבאריטון באורטוריה זו

פעמים רבות בניצוח המאסטרו.

פאולינו סהראה

פי יוזמתו של אלכסנדר שניידר נאות ב-1950 –

במלאות 200 שנה למותו של באך - לנגן ולנצח בחגיגת מוסיקה גדולה, שהפכה בדיעבד לראשון

בפסטיבלים הנודעים של פראד. ב-1956 היגר קזלס לפוארטו ריקו, מקום הולדת אמו. שם נוסד פסטיבל

קזלס, עם המאסטרו כצ'לן וכמנצח ואלכסנדר

שניידר כמנצח משנה וכנר ראשון. בשנים האחרונות

פעיל קזלס גם בפסטיבל מארלבורו שבוורמונט.

פבלו קזלס הגיע ארצה בפעם הראשונה ב־1961 במסגרת הפסטיבל הישראלי הראשון; בהזדמנות זו

נערכה בירושלים "התחרות הבינלאומית השלישית לצ'לו ע"ש פבלו קזלס"; בקונצרט הסיום של

ההתחרות ניצח קזלס על פרק תזמורתי מתוך

נולד במקסיקו־סיטי והשתלם ב־ זימרה בעיר מולדתו ולאחר מכן באיטליה - ב־1952 חזר למולדתו; הופיע באופרה של "האמנויות היפות" ועם התזמורת הסימפו־ נית הלאומית של מקסיקו. ב־ 1960 נבחר על ידי מאסטרו קזלס כזמר טנור בביצוע ה־ בכורה העולמי של האורטוריה "אל פסברה", ומאז השתתף בבי־ צועים רבים של היצירה ברחבי תבל.

ג'והן ספירו

נולד ב־1937 בברלין ועלה ארצה בעודו ילד. גמר את חוק לימו־ דיו באוניברסיטה העברית במד־ עי המדינה ובתולדות עמי המז־ רח, וב-1962 החל בלימודיו ב-אקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים. בקורס קייץ מטעם האקדמיה למד אצל הזמרת ז'ני טורל, ועל פי עצתה בא לארצות הברית, והשתלם בזימרה בהדר־ כתה בבית הספר למוסיקה ע"ש ג'וליארד שבניו־יורק. בישראל הופיע כסולן בתכניות רדיו וב־ פסטיבל המוסיקה של קרית יערים.

בשורת שלום

במסגרת חגיגות יום השנה ה־13 לארגון האומות המאוחדות, באוקטובר 1958, ניתנה לי הזכות להופיע בפני פורום נעלה זה שם, במקום בו מועלים לדיון הנושאים הנוגעים בעומקו של מצפון להופיע בפני פורום נעלה זה שם, במקום בו מועלים לדיון הנושאים אמעיק על לבי אותם אמצעים אף האנושות, בחרתי להשתמש בשני אמצעים כדי לתת בטוי למשא המעיק על לבי אותם אמצעים אף עמדו לי כדי לאשר את אמונתי בתשורות שהאציל הבורא על האדם, אותו יצר בצלמו ובדמותו, אמונה אשר לא פסה חרף חרדת־לבי

נסתייעתי בנגינתי ובקולי כדי להתריע על הסבל הפוקד את האנושות, בשל הסכנה הגדולה, אולי סכנת כליון המרחפת עליה ואלה הדברים שאמרתי אז ואשר לא איבדו ממשקלם לגבי עד עצם היום הזה: אם בגילי באתי היום לכאן אין זה משום שחל שינוי בגישתי המוסרית, או שסטיתי מן הסייגים שהטלתי על עצמי ועל יעודי כאמן כל השנים הללו, אלא כיוון שהיום הופך הכל לבעל ערך מישני בהשוואה לסכנה הגדולה, סכנת כליון אפשרי, המאיימת על האנושות כולה תגליות המדע המופלאות שבדורנו, פרי גאונותם של מוחות מזהירים צמאי־ידע, מנוצלות כיום לבניית מכשירי הרס מפלצתיים מבוכה ואימה פשטו בכל העולם; לאומיות שלא הובנה כראוי, קנאות, דוגמות מדיניות, העדר חרות וצדק — כל אלה משמשים קרקע פורה לחשד ולאיבה, המחריפים את הסכנה הקולקטיבית יום יום עם זאת שואף לב כל אדם בעולמנו לשלום שאיפה זו הופגנה שוב ושוב אל־מול הסכנה המאימת על כולנו, על־ידי אישים דגולים רבים, בכתבים מדעיים,בעתונות העולמית ומעל לכל אלה על־ידי אותו אזרח־עולם, ד"ר אלברט שוויצר

חרדת העולם נוכח הימשכות הסכנה הגרעינית גוברת מידי יום ביומו; הכל יודעים מה איומות תהיינה תוצאותיה של מלחמה גרעינית, אשר תביא בעקבותיה לא רק הרס חומרי ופיסי שאין להשיבו, אלא אף שפל מוסרי ורוחני עד כמה הייתי רוצה כי תקום תנועת מחאה אדירה בכל הארצות, בייחוד מצד האמהות, אשר תשפיע על אלה אשר ביכולתם למנוע שואה זוי

בטוחני שהמוני הארצות באשר הם מבקשים הבנה ושיתוף פעולה עם אחיהם בני האדם· מתפקידם של הממשלות והאישים שהשלטון בידם לדאוג לכך, שלא תימנע מהם אפשרות הגשמתה של שאיפה זו ובכך יחוסל התסכול הנורא שהוא מנת חלקו של כל אדם, שאינו מוכה עיוורון·

דומני, כי כל החרד לכבודו של אדם חייב לפעול עכשיו לשם יצירת הבנה עמוקה יותר בין העמים ופיוס כן בין כוחות יריבים האומות המאוחדות מגלמות כיום את התקוה הגדולה ביותר לשלום הבה ונעניק להן את מלא הסמכות לפעול למענינו

הבה נתפלל בכל לבנו, שהעתיד המפציע יפור את העננים המקדירים את ימינוי

אני חוזר: תהא המוסיקה — שפת הפלאים הכלל־עולמית, המובנת על־ידי כל — מקור התקרבות בין בני־אנושי שוב אני קורא לעמיתי המוסיקאים בכל רחבי עולם להציב את טוהר אמנותם לשירות האנושות, למען יאוחדו העמים כולם בקשרי אחווהי

לאור מטרה זו אני רואה לי כחובה להציע את תרומתי הדלה בצורה של מסע־צלב אישיי יתרום־נא לה כל אחד מאיתנו לפי יכולתו עד שתוגשם המטרה בכל הודה; נתאחד־נא בתפילה זכה כי בעתיד הקרוב תהא כל האנושות מלוכדת בנפשה וברוחהי

פבלו קזלס

אבלין ליר

נולדה בברוקלין שבניו־יורק והשתלמה בזימרה בבית הספר למוסיקה ע"ש ג'וליארד, לאחר שקודם לכן קנתה שליטה בנגינה בפסנתר ובקרן. את הקריירה שלה התחילה בארצות הברית, אך זכתה למוניטין בזכות מופעיה בתפקידים תובעניים (שטראוס, אלבאן ברג) בבתי האופרה של ברלין, מינכן, וינה ולונדון מופיעה בקביעות בפסטיבלים החשובים של אירופה; במטרופוליטן אופרה שבעיר מולדתה הופיעה לרא־שונה בשנת 1967.

אבלין ליר נודעה גם כמבצעת מעולה בתחום הליד. תכנית הרסיטל של אבלין ליר בפסטיבל הישראלי כוללת אריות מאופרות של מונטוורדי, סקארלאטי, הנדל, שירים מאת שוברט, שומאן, ברהמס וברג, וכן שירים ספרדיים מאת טורינה וגראנאדוס ושירים

דרום־אמריקניים מאת הינאסטרה ווילה־לובוס. שי־ רים מאת בנימין בריטן ומאת המלחינים הרוסיים צ'ייקובסקי ורחמאנינוב ישלימו את התכנית ה־ מגוונת, אשר במרכזה תשמיע הזמרת את האריה של מגדה מתוך "הקונסול" של מנוטי.

גב׳ ליר היא נכדתו של החזן הנודע קבארטין:

רות מנזה

נולדה בתל־אביב; השלימה את לימודיה בבית הספר למוסיקה ע"ש ג'וליארד שבניו יורק; נודעה בעיקר בזכות הישגיה בתחום הליווי ונגינת הפסנתר הקא־ מרית. הופיעה ברסיטלים רבים עם אמנים ידועי שם, אינסטרומנטליסטים כזמרים; בין השאר שימשה פסנתרנית בסמינר "טוסקאניני", שנערך ב־1967 בירו-שלים בהדרכתם של אייזיק שטרן, ליאונארד רוז ויוג'ין איסטומין.

"אל פסברה"

ירושלים 24-8; קיסריה 26-8

"אל פסברה" (האבוס)

בשנת 1943, שעה שחי קזלס בגלות בפראד שד בצרפת, זכה ידידו, המשורר הקאטאלוני חואן אלאד וודרה, בפרס ראשון בפסטיבל של השפה הקאטאלוז נית בפרפיניאן, בזכות הפואימה שלו "אל פסברה" קזלס התרשם מאד מן הפשטות הלירית ומעומק המבע של הפואימה, והן מן הרוח הקאטאלונית המובהקת המפעמת בה, שכן מופיעות בפואימה, יחד עם הדמויות הידועות של סיפור הבשורה, גם הדמוד יות האופייניות לפולקלור הקאטאלוני: האשה הטווה בפלך, הדייג, החורש וכיו"ב-

הנושא המרכזי של "אל פסברה" הוא נושא השלום והטוהר; המחבר חדור אמונה ותקווה, כי טוהר שבלב סופו להביא גאולה גם לרוח האדם, לצרפה ולרוממה.

הפואימה כתובה בקאטאלונית, והמוסיקה של קזלס חדורה אהבה עמוקה אל לשון זו, לשון אמו, וידיעה עמוקה של רוחה ושל הרקע אשר מתוכו צמחה. ואולם אותה נימה מקומית, אותו תוכן אזורי ודימוי עממי, ששימשו דחף ראשון ליצירה, מתעמעמים קמעה קמעה ונמוגים מפני כוחה וגדלו־ תה של תפיסה אוניברסלית. קזלס אינו נזקק ליסודות פולקלוריים, המצויים בקאטאלוניה בשפע; לשונו המוסיקלית היא לשון אוניברסלית. מאותה הסיבה משתמש המלחין בטכניקה נקיה ושקופה, הנמנעת כליל מכל רדיפה אחר אפקטים חיצוניים. כל חפצו הוא לשרת את הרעיון המגולם ביצירה ולבטאו מתוך רגש כן ובמיטב הידע המקצועי העומד לרשותו. אפשר לומר, שכל תמונה, כל אירוע ביצירה משקף מצב נפשי, הנובע מהזדהותו של האמן עם האדם המתאווה אל נצחון הצדק בעולם. רמזים מוסיקליים מנוצלים תוך חסכנות יתירה: סממן מזרחי בתמונת השיירה, נימה עממית במחול הסאר־

דאנה אך היצירה בכללותה אינה שואפת אלא ל־ מטרה אחת ויחידה: לשוות לכל מכל כל מיופיו הנאצל של השלום.

"אל פסברה" בוצע לראשונה בקונצרט באקאפולקו שבמקסיקו, ב־1960 בעקבות ביצוע מרשים זה יצא קזלס במסע הצלב שלו למען השלום, ומאז אפריל 1962 הושמעה האורטוריה במרכזים חשובים של ארצות הברית, וכן באיטליה ובצרפתי

"אל פסברה" מבקש לעורר בלב המאזינים את היכולת להרגיש, בדעתו, כי הרגש פותח פתח למחשבה. המחשבה והרגש גם יחד הם אשר יאפשרו לשלום להאיר את דרכם של אלה, המבקשים לעצמם נתיבות אל עולמות אחרים, בטרם למדו, כיצד לחיות בחרות ובאושר בעולמם הם. זוהי בשורתו של פבלו קזלס וזו שליחותו. אכן, רעיון השלום לא יוכל למצוא לוחם נאמן יותר מאמן דגול זה, האיתן באמונתו, כי יום יבוא ושוב יזרח הכוכב ויאיר את דרך האדם אל האמת.

(מתוך מאמר של ד"ר אלפרדו מאטילה, פרופסור במכללה ובקונסרבטוריון של פוארטו ריקו).

פבלו קזלס

פבלו קזלס איננו רק הישיש באמנים החיים ופועלים בימינו, אלא גם האהוב והנערץ שבהם. הנו צ'לן מאין כמוהו, הנו מנצח רב השראה, מורה נפלא ומלחין, אך קודם לכל הנו "אחד הקולות של מצפון העולם".

קזלס נולד ב־1876 בוונדרל, עיירה קאטאלונית קטנה הסמוכה לבארסלונה מאביו, מנגן אורגן בכנסייה ומורה למוסיקה, למד את הנגינה באורגן, בפסנתר, בחליל, בכינור ובצ'לו בן שבע החל לעזור לאביו בחיבור מוסיקה לטקסים דתיים משהגיע לשנתו השתים־עשרה, נפלה ההחלטה, שמעתה ואילך יתרכז בנגינה בצ'לו, והוא עבר ללמוד בבית הספר

טוניס; לאחר מכן חזר לפאריס ועסק בחיבור מוסיקה לסרטים ובניצוח מקהלות. עלה ארצה ב-1966.

יוסף מר־חיים

נולד ב־1940 בירושלים, הש־ תלם בפסנתר, בתיאוריה וב־ קומפוזיציה באקדמיה ע"ש רו־

בין בירושלים; מ־1966-1966 של למד ב"בית הספר למוסיקה של מנהטן" שבניו־יורק, ומאז שובו ארצה הוא מכהן כמורה להר־ מוניה באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים הלחין מוסיקה לבאלט, לתיאטרון, לסרטים, ל־ תערוכות, לערבי שירה ול"אירו־ עים" ("הפנינגס") ·

יצחק תמיר

נולד ב־1945 בארגנטינה, עלה ארצה ב־1964 ונרשם ללימודי קומפוזיציה באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל־אביבי יצירתו "שלושה קטעים לכלי נקישה", לחליל ולגיטרה, זכתה לביצוע פומבי ב־1967 את חוק לימודיו באקדמיה גמר ב־1968.

ערב ספרדי

קיסריה 12.8, 16.8; עין השופט 13.8; ירושלים 14.8

נרסיסו ייפס

נולד ב־1927 בלורקה שבדרום ספרד. בגיטרה החל מנגן בגיל חמש. את חינוכו המוסיקלי השלים בקונ־ סרבטוריון בואלנסיה, במאדריד ובפאריס. בהופעתו הראשונה בקונצרט פומבי ניגן בתיאטרון "אספניול" שבמאדריד את ה"קונצ' רטו דה אראנחואז" המפורסם מאת חואקין רודריגו. ב-1952, בעת שהייתו בפאריס, חיבר את מוסיקת הרקע הכובשת לסרט "משחקים אסורים". ייפס סייר ברחבי העולם והופיע ברסיטלים וכסולן אורח של תזמורות נודעות באירופה, בארצות אמריקה, בדרום־אפריקה וביפאן. הוציא מספר רב של תקליטים, המעניינים במיוחד בזכות בקיאותו ב־ ספרות המוסיקה הספרדית של ימי הרנסאנס והבא־ רוק, אשר רבות מיצירותיה הנשכחות העתיק מכתב הטאבולאטורה העתיק אל כתב התווים המודרני. הגיטרה המיוחדת שלו, בת עשרת המיתרים, מאפ־ שרת את נגינתן של יצירות אלה, שנכתבו בחלקן בשביל הלאוטה הרנסאנסית או הויואלה הספרדית, ללא כל עיבוד נוסף.

הרעיון לכלי בעל עשרה מיתרים עלה בדעתו של האמן תוך כדי נסיון להתגבר על התהודות הבלתי מאוזנות, הפוגמות בשלמות המצלול של הגיטרה המסורתית. על ידי הוספת ארבעה מיתרים וכיוונם בדרך מיוחדת משיג ייפס תהודה מאוזנת מכל צליל

וצליל, ובכך משפר את איכות המצלול ומגדיל את עוצמתוי

לוסרו טנה

לוסרו טנה החלה בלימודי המחול הקלאסי והספרדי בעודה ילדה לאחר שקיבלה תואר במקצועות הפילו־ סופיה והספרות, החליטה להתמסר כליל למוסיקה ולריקוד.

סגנונה הוא הסגנון המזהיר של ה"פרימה באלרינה", ואין כמוה וירטואוזית בנגינה בקאסטניאטות. הגב' טנה מופיעה בקונצרטים לקאסטניאטות, אשר בהם היא מנגנת בכלי הבחירה שלה על רקע מוסיקה קדם-קלאסית, קלאסית ואימפרסיוניסטית, מפיקה ממנו גונים לאין ספור ומבטאה באמצעותו הלכי רוח שונים ומנוגדים.

ב־1967 ביקרה גב' טנה ברוסיה; כן הופיעה בארצות הברית בברודווי של ניו־יורק ובטלויזיה, סיירה ב־אירופה ובדרום־אפריקה ומגיעה אלינו עתה, לאחר שהשתתפה בפסטיבלים באוסטרליה ובפיליפינים מביני דבר גומרים עליה את ההלל כרקדנית הפלא־מנקו הגדולה של ימינו, הממזגת בריקודה את הלהט והנפשיות של "לה ארגנטינה" ו"לה ארגנטיניטה" ואת החן, הקלילות והגמישות של מורתה הדגולה כרמן אמאיה.

דואו קונטארסקי

ירושלים 21.8; קיסריה 23.8

צמד אלפונס ואלויס קונטארסקי

אלפונס קונטארסקי (נ- 1932) ואלויס קונטארסקי (נ- 1932) נולדו הראשון בקלן והשני בהאמבורג, ועוד ב־1950 השתתפו בקורסים הבינלאומיים למוסיקה חדישה שבדארמשטאט- מאז 1962 הם המנהלים את הסמינרים לפסנתר בקורסים אלה, כשהם נותנים את ידם להשמעות בכורה של יצירות רבות, אשר לא מועטות בהן כתובות במיוחד למענם- מאז 1967 מנהל אלפונס כיתת אמנים לפסנתרנים באוניברסיטה

של קלן הרפרטואר של צמד הפסנתרנים כולל את כל היצירות החשובות לשני פסנתרים ולפסנתר ב־4 ידיים מן הספרות הקלאסית והרומאנטית בסיוריהם הנרחבים הופיעו בארצות אמריקה ואירופה, באפרי־קה, ביפאן, הנם אורחים קבועים בפסטיבלים החשו־בים למוסיקה באשר הם הקלטותיהם משתרעות מיצירות מוצארט עד יצירות בוליז, ושתי התכניות בפסטיבל הישראלי נערכו במגמה להציג דוגמאות מכל התקופות.

THE SOUND OF GENIUS

ON

Leonard Bernstein

E. Power Biggs
Pierre Boulez

Budapest String Quartet
Robert Casadesus
Pablo Casals

Zino Francescatti
Glenn Gould

Vladimir Horowitz Mormon Tabernacle Choir

Eugene Ormandy

Rudolf Serkin

Isaac Stern

Igor Stravinsky

George Szell

Richard Tucker

Bruno Walter

John Williams

CBS RECORDS ISRAEL, LTD.

מטעם "קרן שרת לאמנים צעי־
רים של קרן התרבות אמריקה־
ישראל", ועבר ללמוד בבית הספר
ע"ש ג'וליארד שבניו־יורק, כשה־
כנר אייזיק שטרן מסייע לו ב־
התפתחותו האמנותית והאמרגן
סול יורוק אחראי על הקאריירה
המקצועית שלוי מאז זכה לפרס
לוונטריט ב־1964, היה יצחק
פרלמן לאחד הכנרים המצליחים
והמבוקשיםי בארץ מבקר פרלמן
באורח קבועי כן הספיק לערוך

מספר הקלטות מעולות בשביל חברת ר-ס-א-־ויקטור-

איגור קיפניס

נולד ב־1930 בברלין, לאביו אלכ־ סנדר קיפניס, זמר הבאס ה־ מפורסם, שהיה מועסק באותם הימים בסדרת הופעות באופרה הממלכתית; שבועיים לאחר מכן נדד בעקבות אביו הזמר לניו־ יורק. ב־1939 השתקעה המש־

פחה בארצות הברית. איגור קיפניס למד נגינה בפסנתר, אך לבו הלך שבי אחר מוסיקת ה־בארוק, והכלי שעניין אותו יותר מכל היה הצ'מבאלו. לרוע המזל לא זכה לכלי משלו עד 1957. ב־1957 החל במתן רסיטלים ו־בהקלטת מוסיקה מימי הבא־רוק; כן קיבל על עצמו תפקידי הוראה בטנגלווד והועסק על ידי כתבי עת שונים כמבקר מוסיקלי.

סדנת המלחין

ירושלים 10-8

סדנת המלחינים מתקיימת במסגרת הפסטיבל הישראלי זו הפעם השנייה תוך שיתוף בין הפסטיבל הישראלי, קרן התרבות אמריקה־ישראל ואיגוד הקומפוזיטורים הישראליים, הוזמנו גם הפעם ששה חיבורים להרכבים אינסטרומנטליים מצומצמים היצירות הולחנו בידי חיים אלכסנדר, אבל ארליך,

אנדרי היידו, אדמונד הלפרן, יוסף מר־חיים ויצחק תמירי ההשמעה הראשונה תהיה מלווה בניתוח ה־ יצירה על ידי המלחין ובויכוח חפשי בין משתתפי הסדנה: מלחינים, מוסיקאים, מבקרים, מוריםי בשלב השני יבוצעו כל החיבורים בקונצרט מיוחד של הפסטיבלי

אבי אוסטרובסקי

נולד בישראל ב-1939. למד קומר פוזיציה וניצוח באקדמיה למור סיקה בתל־אביב, והופיע כמנצח עם מקהלות ועם תזמורות שור נות בארץ. ב-1968 זכה בפרס הראשון בתחרות ע"ש ניקולאי מאלקו בקופנהאגן; כיום הוא מכהן כמנצחה של התזמורת ה-סימפונית של חיפה.

דניאל שליט

נולד בישראל ב-1940 למד ב־ אקדמיה למוסיקה בתל־אביב והמשיך את השתלמותו בלונדון. עם שובו ארצה הצטרף לאנסמבל הקאמרי הישראלי כמנצח משנה וכנגן צ'מבאלו.

זימרה ארנת

זימרה ארנת, ילידת חיפה. בו־
גרת המדרשה למורים למוסיקה
בתל־אביב. השתלמה בפתוח קול
באנגליה. בארץ הופיעה ברסיטלים ועם תזמורת קול־ישראל.
זה כמה שנים יושבת במילנו. ב־
איטליה הופיעה בהצלחה בקונ־
צרטים ובפסטיבלים ובין השאר
הקליטה תקליט של מוסיקה
איטלקית חדישה ואורטוריה של

קריסימי תקליטה האחרון הוא "מזמורים" של ב-צי אורגד סי-ביי אסי ישראל)י

חיים אלכסנדר

נולד ב־1915 בגרמניה; עלה ארצה ב־1936 והמשיך את לימו־ דיו באקדמיה למוסיקה בירו־ שלים, אשר בה הוא משמש כיום מורה לפסנתר וקומפוזי־ ציה עם חיבוריו נמנים: "ו־ קבצתי אתכם" למקהלה מעו־ רבת (פרס הזמריה הראשונה); "למען ציון לא אחשה" ל־ מקהלה מעורבת (פרס הנשיא, (1955); ששה מחולות ישראליים לפסנתו" (פרס אנגל, 1956); "הללו שמו במחול" לתזמורת; סונאטה ברויס לשני פסנתרים; וכן שירים, יצירות לתזמורת ו־ יצירות קאמריות.

אבל ארליך

נולד ב-1915 בגרמניה; ב-1937 עבר ליוגוסלאביה ולמד באקד־מיה למוסיקה של זאגרב. עלה ארצה ב-1939 והמשיך את לי־מודיו באקדמיה למוסיקה ב־ירושלים. מאז 1942 עוסק בהו־רושלים. מאז 1942 עוסק בהו־ראה באקדמיות ובבתי ספר ל־

מוסיקה; בין השאר, שימש במשך חמש־עשרה שנה מורה למוסיקה בסמינר הקיבוצים ש־ בארנים רבות מיצירותיו זכו ל־ ביצוע בארץ ומחוצה לה

אדמונד הלפרן

נולד ב־1921 בפולין; השתלם ב־ מוסיקה. בימי המלחמה נשלח לסיביר, ולאחר מכן המשיך ללמוד ולפעול כמלחין בברית ה־ מועצות ובפולין. עלה ארצה ב־ 1950 ועוסק בהפקת תכניות מוסיקה ברשות השידור הישר־ אלית. חיבר מוסיקה לסרטים, ארוכים כקצרים, וכן מוסיקה לתיאטרון.

אנדרה היידו

נולד ב־1932 בהונגריה; למד פסנתר, קומפוזיציה ואתנו־מו־ סיקולוגיה באקדמיה למוסיקה של בודאפסטי לאחר שסיים את חוק לימודיו בהצטיינות וזכה לפרסים שונים, עזב את הונגריה ב־1956 והמשיך את לימודיו ב־ קונסרבטוריון של פאריס; כן עסק במחקר בתחום האתנו־ מוסיקולוגיהי מ־1959 עד 1961 עד 1961 עד שימש מורה בקונסרבטוריון של

פרנק פלג - מי שנועד להיות נגן הצ'מבאלו בערב באך של הפסטיבל דהשתא, אך נפטר באורח פת־ אומי ב־20 בדצמבר 1968 – היה אחד המוסיקאים הבולטים והחשובים בישראל. פלג נולד ב־1910 ב־ פראג, למד פסנתר, קומפוזיציה וניצוח באקדמיה הממלכתית של עיר זו, ולאחר מכן כיהן כמנצח ב־ תיאטרון הגרמני של פראג, ואף התחיל בקריירה של סולן כפסנתרן וכצ' מבאליסטן; כן עבד במשך זמן־ מה באולפני סרטים. עם עלייתו ארצה ב־1936 החל מיד בפעילות עשירה ותוססת כמבצע וכמורה. ביצו־ עיו של יצירות באך בצ'מבאלו נחשבו לאירועי שיא של עונת הקונצרטים, אך בעת ובעונה אחת היה מוכן להקדיש את כשרון הביצוע שלו לכל יצירה בלתי ידועה של מוסיקה חדישה, אם אך נראתה ראויה בעיניו. מסתבר, שביצע חיבורי פסנתר משל מלחינים ישראליים יותר מכל פסנתרן אחר בארץ. תודות לרסיטלים שלו בצ'מבאלו התוודע הקהל ה־ ישראלי לאפשרויותיו האכספרסיביות של כלי נגינה זה; בזכות ביצועיו של יצירות באך הוזמן לביקור שנתי בשוויץ, כדי להקנות מפרי מחשבותיו ונסיונו בתחום

בלתי נדלה זה למשתתפים בקורסים מיוחדים פלג היה גם מרצה מחונן מאין כמוהו, אשר ידע לרתק הן את הקהל הרחב בנושאים מוסיקליים כלליים, והן את תלמידי המוסיקה ואת עמיתיו למקצוע ב־נושאים ספציפיים כחבר בועדות מייעצות שונות — של הפסטיבל הישראלי, של קרן התרבות אמריקה־ישראל, של תזמורת חיפה אשר שימש כיועצה המו־סיקלי, וכיו"ב — נלחם ללא לאות, ומבלי לחסוך מזמנו ומכוחו, למען יצירתה וביסוסה של התרבות המוסיקלית בארץ לכל תחומיה

104

ידענו את פרנק פלג במשך שנים רבות, ראינוהו על דוכן הקונצרטים, שמענוהו בהרצאותיו והתענגנו על הברקותיו, החלפנו עמו דעות על מוסיקה ועל אמנות, ישבנו עמו בועדות בחיפוש אחר דרכים לשיפור החינוך המוסיקלי ורמת הביצוע המוסיקלי בארץ. האיש מאשר להזדהות עם היעוד, אשר לו הקדיש את חייו, את מאמציו ואת מלוא כשרונו הנפלא: הרמת קרנה של המוסיקה בתורת ערך תרבותי שאין לו תחליף.

מנדי רודן

נולד ב־1929; השתלם אצל קונד סטאנטין סילווסטרי וַהשתקע בארץ ב־1960. התחיל את דרכו בארץ כמנצח אורח של התזמוד רות המקומיות השונות. ב־1963 מויקלי של תזמורת רשות השידור הישראלית; ב־1964 יסד את התזמורת הקאמרית הירושלמית, התזמורת הקאמרית הירושלמית, מופיע דרך קבע כמנצחה הראשי. התזמורת הפילהרמונית הישר התזמורת הפילהרמונית הישר אלית ומרבה לצאת לסיורי ניצוח בחו"ל.

רוברט בלום

נולד בפיטסבורג, פנסילבאניה, ובילדותו למד לנגן בפסנתר וב־ כינור, ואחר מכן אף בצֻ׳לו- עבר ללימוד האבוב בעודו נער, והיה לאחד הנגנים המעולים בכלי זה לאחר ששימש אבובן ראשון בתזמורת הפילהרמונית של רו־ צ'סטר, הוזמן על ידי ארתורו טוסקאניני לתפקיד של אבובן סולן בתזמורת האניבייסי, ו־ מילא תפקיד זה במשך שש שנים-נטייתו לעבודה סולנית ולמוסי־ קה קאמרית הניעה אותו להצ־ טרף לקבוצת "באך אריה" כאחד הסולנים- כאבובן של קבוצת

"באך אריה" אף הופיע רוברט בלום בפסטיבל הישראלי דאש־ תקד-

סברינו גזלוני

נחשב לאחד החלילנים הבולטים של ימינו. הנו בוגר האקדמיה "סאנטה ציצ' יליה" ברומא; נודע כחסיד מובהק של יצירות בנות זמננו, אשר רבות מהן נכתבו ב־ מיוחד למענו. מאז 1952 הוא מכהן כראש המחלקה לחליל ב־ מכון הבינלאומי למוסיקה בת זמננו שבדארמשטאט. הנו סולן הרדיור תזמורת של קבוע טלויזיה האיטלקית ברומא ונמנה עם סגל המורים של המכון למו־ ע"ש רוסיני בפזארו. סיקה מרבה להופיע כסולן בפסטיב־ לים מוסיקליים ברחבי העולם.

דוד מיסון

נולד בלונדון ולמד ב"קולג' המל־
כותי למוסיקה". נתקבל כחצו־
צרן ראשון בתזמורת האופרה
של "קבנט גארדן", ולאחר מכן
הצטרף לתזמורת הפילהרמונית
המלכותית, בניצוחו של סיר
תומאס ביצ'ם. כיום משמש מי־
סון חצוצרן ראשי ב"תזמורת ה־
פילהרמונית החדשה", כשהוא
מתמחה בתפקידים לחצוצרת ה־
בארוק הגבוהה; בתפקיד זה אף

השתתף בהקלטת הקונצ'רטו ה־ בראנדנבורגי השני של באך, בני־ צוחו של בנימין בריטן-

ז'אן פירס

נולד בניו־יורק וקיבל את כל הכשרתו בארצות הברית, אך הנו בקיא במידה שווה באופרות איטלקיות, צרפתיות וגרמניות, ביצירות באך, הנדל ומוצארט, ב"לידר" גרמניים ובשירי אמנות ושירי עם צרפתיים. ארתורו טוסקאניני קרא לפירס בשם עלי"י "הטנור החביב כוכב אופרה וכוכב על בימת הקונצרטים, ברדיו ובטלויזיה, בתקליטי ר.ס.א.־ויקטור ובח־ מישה סרטים. פעמיים שימש "שגריר תרבות" של ארצות ה־ ברית בברית המועצות והופיע בתיאטרון בולשוי במוסקבה, ב־ לנינגראד, קיאב וערים אחרות; הוא סייר ביפאן, באוסטרליה, בפיליפינים, בדרום אפריקה ו־ ברוב ארצות אירופה. בארץ ביקר מספר פעמים והופיע כסולן ה־ תזמורת הפילהרמונית הישר־ אלית, וכן במסגרת הפסטיבל.

יצחק פרלמן

נולד ב־1945 בתל־אביב ולמד ב־ אקדמיה למוסיקה ע"ש רובין ב־ תל־אביב - ב־1958 זכה למילגה

Six Concerts. Avec plusieurs Instruments. Delicer & Son Alterfe Royalle Monfeigneur CRETIEN LOUIS. Marggraf de Brandenbourg Xallole: Of tres- limble & her obeighat fervition Maite de Capelle &

ערבי יצירות באך מוקדשים לזכרו של פרנק פלג

קיסריה 9-8, 11.8, 14-8; ירושלים 12-8

אפיק המוסיקה האינסטרומנטלית החילונית. מימצאים של הזמן האחרון מבססים את הסברה, כי ששת הקונצ'רטות אינם אלא העתקים של יצירות, אשר באך חיברן קודם לכן בשביל הנסיך ליאופולד: תזמור היצירות תואם את הרכב הנגנים בחצר של קיתן, בעוד בחצרו של המארקגראב מבראנדנבורג לא הועסקו אלא ששה נגנים — הרכב בלתי מספיק מכל הבחינות. מסתבר, שבשעת ביקוריו בברלין ב־1718 המארקגראב שהתרשם מכשרונותיו המוסיקליים של והמארקגראב שהתרשם מכשרונותיו המוסיקליים של האורח, ביקשו לשלוח אליו חיבורים נוספים. באך נענה לבקשה, אף כי באיחור של שנתיים ומחצה.

הקונצ'רטות הבראנדבורגיים — אשר יישמעו בפס־ טיבל דהשתא בשלמותם — מצטיינים ברבגוניותם,

הן מבחינת הצורה והן מבחינת התזמור.

הקונצ'רטות הבראנדבורגיים הוקדשו לשמו של

המארקגראב כריסטיאן לודויג פון בראנדנבורג, אשר

על פי הסברה המקובלת, הזמין יצירות אלו אצל

באך בשביל תזמורת החצר שלו. כתבי היד נשלחו

אל המארקגראב ב־1721, בצירוף הקדשה בצרפתית.

באותה תקופה שירת באך כמנהל מוסיקלי בחצרו של

הנסיך ליאופולד מאנהאלט־קיתן (1717—1723),

והתחייבויות שנבעו ממשרתו זו הפנו את עבודת ה־

חיבור שלו באותה תקופה כמעט באורח בלעדי אל

כוחו של גורל
מעורר את דמיונם של היוצרים
בכל שבעת האמנויות
כוחה של הגרלת מפעל הפיס
איננו בדמיון
בכל יום חמישי מביא הגורל
כמליון ורבע לירות זכיות
בכל יום שלישי

התיאטרון הלאומי של החרשים מארצות הברית ב־1958 נפגשו בניו־יורק מספר שחקנים, פסיכולוגים, פקידי ממשלה ומתכננים, כדי להתוות קווים לייסודו של תיאטרון מקצועי לחרשים. חלפו שש שנים, עד אשר, עם ייסודה של קרן הזכרון ליוג'ין או ניל, נוצרו התנאים הדרושים לפיתוחו של מדיום חדש זה. ממרץ 1967, מששידרה חברת אנ-בי-סיי, במסגרת הסדרה "ניסויים בטלויזיה", תכנית המוקדשת כולה לתיאטרון החרשים, היתה הלהקה לעובדה קיימת בעולם התיאטרון של ארצות הברית. הקבוצה מרבה בסיורים, מכינה סרטים, מופיעה בטלויזיה, מקיימת השתלמויות קייץ ומשתתפת בפסטיבלים בארצות הברית ובאירופה. מטרת התיאטרון היא מטרה אמנותית טהורה, ההדים הנלהבים, אשר בהם מתקבלים מופעיו בכל מקום ומקום, מעידים על כך, שאמנם הושגה המטרה ונוצר ביטוי אמנותי חדש, המשכיל לסלק מעל דרכו את מחיצות הלשון ולומר את דברו באמצעות שילוב של פאנטומימה ומחול. לשם הבנה גמורה וחד משמעית מוגשים לקחל הסברים משלימים בחוברות מיוחדות. מנהל הלהקה הוא דוד הייסי

ואלה המופעים הכלולים בתכנית התיאטרון:

סיפורה של קאזאן מאת צורויה נאנבוקו מספרת את עלילותיה של קאזאן, הנודדת בדרך ארוכה, כדי לפגוש את אהובה יואמאן אין היא יודעת, כי יואמאן רצח את אביה ונמלט אל עבר ביתו תוך כוונה לשלוח יד בנפשו האוהבים נפגשים באישון לילה על שפת הנהר קינה קאזאן מבקשת רשות להתלוות אל יואמאן, כי היא מבכרת למות, ובלבד שלא תיוותר לבדה עם ילדו שטרם נולד על שפת הנהר מוצא יואמאן את הציון שהוצב בקברו של אבי קאזאן וכן גולגולת שמגל קבוע בה בפחדו, פן תראה קאזאן את אשר מצא, שובר יואמאן את ציון הקבר וקאזאן הופכת נכה ברגליה; הוא מכה במגל על הגול ולת ופני קאזאן נשחתים מעט מעט כובש רוחו של האב הנרצח את גופה של קאזאן ורודף את יואמאן.

מופיע קצין משטרה, אך יואמאן מגרשו מעל פניו-קאזאן אינה מבחינה בתמורה שחלה בה, עד אשר מאלצה יואמאן להתבונן בראי. היא נבעתת למראה עיניה. יואמאן, שדעתו נטרפת עליו מפני אימת רוחו של הנרצח, דוקר את קאזאן והורגה. הוא מבקש לנוס, אך רוחה של קאזאן מופיעה ומושכת אותו חזרה — קרוב יותר ויותר אל זו, אשר מפניה הוא מבקש להימלט, עד עולם לא יוכל להינתק ממנה. על ההיזק שבטבק מאת אנטון צ'חוב, בעיבוד ברנארד בראג.

מערכון זה ראה אור לראשונה בגאזטה של פטרס־
בורג בשנת 1886 המונולוג של ניוקין בגירסתו המקור
רית לא התכוון אלא לשעשע את הקהל על ידי
אפקטים חיצוניים שבהיתול, המושגים על ידי הזרו־
יות, הסטיות ובלבולי הדברים, היוצאים מפיו של
אותו זקן מעורר רחמים, בהרצותו על נושא שאין
הוא מבין בו ולא כלום בגירסה שלפנינו, המאוחרת
יותר, נשתנתה המגמה מעיקרה רוב האפקטים
הקומיים החיצוניים נעלמו, והמונולוג של ניוקין
מהווה עתה ניתוח פסיכולוגי מעודן של הדמות
הפנימית בדבריו שוב אין האיש מתגלה — כמו
בגירסה הראשונה — בדרך שהוא מצטייר לעיני
הבריות, אלא כפי שהוא באמת — אדם, אשר
מעלותיו הטובות סורסו והושחתו במשך השנים
על ידי אשתו האנוכית והשתלטנית.

נמר! נמר! ושריפות אחרות — עיבוד של אריק מאלקון לשירים מאת ויליאם בליק, לואיס קארול, רוברט די פאנארה, אליזאבט ברט ברונינג ושירים הכתובים בידי ילדיםי הכותרת מתייחסת לשירו הנודע של בליק: "Tyger! Tyger! Burning bright" ג'אני סקיקי, בעיבוד רוברט פי פנארה ואריק מאלצקון, הוא מחזה, שעלילתו מתרחשת בפירנצה ב־1918 (פוצ'יני עיבד אותו מחזה עצמו ב־1918 לאופרה בת מערכה אחת, המצטרפת אל שתי אופרות קצרות אחרות, "האדרת" ו"האחות אנג'ליקה", רות קצרות או "שלשון")י

דוד היים

אחד התפאורנים המעולים של ברודוויי השתלם באוניברסיטת ברודוויי השתלם באוניברסיטת הארוארד, בבית הספר לדראמה של אוניברסיטת ייל, באוניברסי־טת בוסטון ובתיאטרון ה"אולד ויק" שבלונדון; רבות מתפאורו־תיו זיכו אותו בפרסים תיכנן תפאורות בשביל למעלה משלו־שים הצגות של הבאלט העירוני של ניו"יורק ובשביל הצגות רבות של פסטיבל שקספיר האמריקני של פסטיבל שקספיר האמריקני בסטריפורד שבקוניטיקט ובש־ביל תיאטרון ויויאן בומונט ש־במרכז לינקולן בניו"יורק. מטעם

קרן פורד זכה למענק לשם תכנון "התיאטרון האידיאלי"

<u>פסלי המוסיקה של באשט</u> סטרוקטורות לצליל

פראנסוא באשט, הפסל הצרפתי הנודע, תיכנן ובנה כלי מוסיקה, שנודעו כרקע וכתפאורה לתיא־ טרון הלאומי לחרשים- הכלים הבלתי מסורתיים, שדגמיהם הו־ צגו במוזיאונים בכל רחבי תבל, פותחו במשך חמש־עשרה השנים האחרונות בידי פרנסוא באשט ובידי אחיו ברנאר, שהנו מהנדס

צליל מקצועי בהצגות של תיא־
טרון החרשים משרתים כלים
אלה מטרה משולשת: בשביל
קהל השומעים הם מהווים ליווי
מוסיקלי לעלילה המתרחשת על
הבימה; ולתמליל שבפי הקריין
בשביל השחקנים, הרגישים ל־
בשביל השחקנים, הרגישים ל־
סימני הכוונה, ויחד עם זאת הם
מהווים חלק מן התפאורה. ה־
מהווים חלק מן התפאורה. ה־
כלים שונים בגודלם; יש ביניהם
גונג בקוטר של 60 ס"מ, וכן כלי
זעיר דמוי כסילופון, ולעומתם
כלים אחרים, שאורכם מגיע ל־
כלים אחרים, שאורכם מגיע ל־

הרקע ההיסטורי: פופיאה סאבינה נישאה נשואים שניים לאוטונה (מארקוס סאלביוס אוטו, מידידי נירון קיסר), היתה לאהובתו של נירון והסיתה אותו לרצח אמו אגריפינה ואשתו אוקטאביה. היא נישאה לו בשנת 62 ושלוש שנים לאחר מכן מתה מפגיעות שנפגעה, שעה שבעט בה ברגלו.

הליברית: ג'ובאני בוסנלו, מחבר הליברית, נדרש להפיק מן הרקע ההיסטורי מצבים ממצבים שונים, הרצופים תאווה, דראמה, אהבה, ניגודים ומתח; כן היה עליו ליצור שלל דמויות מגוונות ואף לשנות פה ושם את העובדות ההיסטוריות, כדי לעשותן ערבות יותר לחיכו של קהל התאב לבידור. סיפור המעשה, כפי שיצא מתחת עטו של בוסנלו, הוא כדלקמן: נירון קיסר מאוהב בפופיאה, המתאווה אף היא להיות לקיסרית, אך שלושה הם העומדים בדרכם: אוטונה, מאהבה הותיק של פופיאה, סנקה הפילוסוף המשמש כיועץ לנירון, ואוקטאביה, אשת הקיסר. אוטונה עודנו אוהב את פופיאה ואינו שועה לרחשי אהבתה של דרוזילה; בעוצם יאושו נענה הוא לבסוף להפצרותיה של אוקטאביה ורוקם מזימה לרצוח את פופיאה. בינתיים ציווה נירון על הריגתו של סנקה, מאחר שעצת הפילוסוף אינה מתיישבת עם תכניותיו הוא. אוטונה, מחופש כ־

דרוזילה, מתגנב אל חדר משכבה של פופיאה, אשר נרדמה, לאחר שהתחננה אל אל האהבה, כי יעניק לה את האושר המיוחל. האל בעל הכנפיים מגן עליה, את האושר המיוחל. האל בעל הכנפיים מגן עליה, ואוטונה נמלט, בעוד ארנאלטה מאשימה את דרוזילה במזימת הרצח. נירון תופס את דרוזילה; אוטונה מסגיר את עצמו, אך דרוזילה נוטלת את האחריות לפשע על עצמה, כדי להציל את אהובה. נירון משלח את דרוזילה ואוטונה לגלות ומנצל את ההזדמנות, כדי להיפטר באותה חדרך גם מאשתו, שהיתה עליו לטורח. נירון ופופיאה חוגגים את נצחונם; הנה עלה בידם לסלק את כל המכשולים, שעמדו בדרכם אל האושר. לאחר שאנו שומעים מפי אוקטאביה הגולה הרהורים מרים על החיים, מסתיימת האופירה בי חינגת חתונה מפוארת.

מקור ועיבוד: כתב היד המקורי עובד פעמים אחדות, במגמה לקרב את האופירה לטעם של הקהל בן ימינוהגירסה, המוגשת לבאי הפסטיבל הישראלי, נערכה בידי צ'זארה ברירו, המנהל האמנותי של ההצגה שלפנינו, על יסוד גרסתו של המלחין האיטלקי בן ימינו ג'ורג'ו גדיני- המגמה העיקרית של גירסה מתוקנת זו היא לצמצם את התזמורת, שנופחה על ידי עיבודים קודמים הרבה מעבר לכוונותיו של המחבר, כדי גודלה של תזמורת קאמרית ובכך לשוב ולקרבה אל רוח המקור-

יוסף קליכשטיין - רסיטל

יוסף קליכשטיין

נולד ב־1946 בחולון ולמד פסנתר אצל פרופי יהושוע שור בקונסרבטוריון של חולוןי לאחר שזכה במשך שלוש שנים רצופות (1959—1962) במילגות השתלמות מטעם קרן שרת לאמנים צעירים של קרן התרבות אמריקה־ישראל, יצא לארצות הברית ב־1962 והמשיך את לימודיו בבית הספר ע"ש ג'וליארד עם פרופי שטויארמן, ואחר מותו של שטויארמן עם הגב' אילונה קאבוסי עוד לפני תחרות לוונטריט, נתן מספר רסיטלים בניו־יורק וזכה לביקורות חיוביותי השנה זכה יוסף קליכשטיין בפרס בתחרות מטעם הקרן הבינלאומית ע"ש אדגאר מי לוונטריט, שהשד הקרן הבינלאומית ע"ש אדגאר מי לוונטריט, שהשד תתפו בה 48 מתחרים מ־14 ארצותי תחרות לוונטרי

ריט היא אחת משלוש התחרויות הבינלאומיות ה־
חשובות ביותר בתחום הביצוע המוסיקלי — יחד
עם תחרות המלכה אליזבת, הנערכת מדי שנה ב־
בריסל שבבלגיה, ועם תחרות צ'ייקובסקי במוסקבה.
עם זוכים קודמים של הפרס המבוקש נמנים אמנים,
שקנו להם בינתיים מעמד מבוסס בחיי המוסיקה
הבינלאומיים, כגון הפסנתרנים ג'ון בראונינג, ואן
קלייבורן, מאלקום פריג'ר, גארי גראפמן ויוג'ין איס־
טומינן, והכנרים הישראליים יצחק פרלמן ויצחק
צוקרמן. האמן הזוכה בפרס מוזמן למופע עם התז־
מורת הפילהרמונית של ניו־יורק ושאר תזמורות
חשובות בארצות הברית וזוכה לחוזה הקלטות עם

הלהקה הקולית של בריסל

עין השופט 4.8; ירושלים 5.8; קיסריה 6.8; בית ברל 7.8

הלהקה הקולית של בריסל

קבוצה מקהלתית זו נקראה תחילה ע"ש מייסדה "הלהקה הקולית של פריץ אויואה". הקבוצה נוסדה "הלהקה הקולית של פריץ אויואה". הקבוצה נוסדה ב־1948 ומורכבת משנים־עשר זמרים מקצועיים, ה־מתמחים בהשמעת מוסיקה מימי הרנסאנס ומוסיקה בת ימינו. בסיוריה הנרחבים בארצות אירופה ובהש־תתפותה בפסטיבלים מוסיקליים רבים נודעה ה־קבוצה בפירושיה המלוטשים ובאיזון הקולי המושלם, כפי שהוא מושג רק על ידי עבודת צוות ממושכת. התכנית, המוגשת על ידי האנסמבל במסגרת הפס־טיבל, כוללת יצירות כניסיתיות וחילוניות משל מל־

חינים איטלקיים, צרפתיים, נידרלנדיים, גרמניים ואנגליים מן המאה ה־15 ועד ימינו, ובה כוראלים ומוטטות, מדריגאלים ושאנסונים, וכן יצירות רומנ־טיות ומודרניות בעלות אופי ותוכן מגוונים.

פריץ אויואה

נולד במונס שבבלגיה, למד תיאולוגיה ומוסיקה ב־ צרפת, וב־1948 יסד את ה"אנסמבל הווקאלי של בריסל"· משמש גם כמנצחה של ה"מקהלה הפרוטס־ טאנטית של בריסל" אשר זה לא כבר מלאו עשרים ושש שנים לקיומה·

פרנקו מנינו

נולד ב־1924 בפאלרמוי פעיל כ־ מלחין, מנצח ופסנתרןי סייר ב־ רחבי אירופה, רוסיה, ארצות הברית, קאנאדה ודרום־אפריקה והשתתף ברבים מן הפסטיבלים המוסיקליים החשוביםי עם חי־ בוריו נמנות יצירות שונות לתז־ מורת קאמרית, קונצ'רטו לשלו־ שה כינורות ולתזמורת, מוסיקה לתיאטרון וכן שלוש אופרות (שבט דוד, לואיסלה, התקוה)י

סנדרו סקוי

נולד ב־1933 ברומא; גמר את חוק לימודיו באוניברסיטה של רומא במקצועות הפילוסופיה ו־ הספרות. השתלם באקדמיה ל־ אמנות, ואף למד במשך שנה ב־ בית הספר של קלותילדה ואלכ־ סאנדר סאחארובי את הקאריירה שלו כבמאי פתח באופרה "לה סונאמבולה" של בליני; בין הי־ שגיו בתחום הבמאות ראוי ל־ הזכיר את "טוראנדות" של פו־ צ'יני בקבנט גארדן של לונדון ואת "אותילו" מאת רוסיני ב־ אופירה של רומא. זה לא כבר ביים את "אורפיאו" של מונטוור" די באופרה הקאמרית של מי־ לאנו, והנו במאי ההצגה הנו־ כחית של "הכתרת פופיאה".

צ'זארה ברירו

נולד ב־1908 במילנו; עסק בעת ובעונה אחת בלימודי משפטים, פסנתר וקומפוזיציה. המשיך את לימודי המוסיקה בפאריס עם פאול דיוקה ואלביר רוסל. עשה במשך שנים אחדות בבואנוס איירס כמורה בקונסרבטוריון ה־ לאומי וארגן קונצרטים ותערו־ כות. בשובו לאיטליה, יסד את האופרה הקאמרית של מילנו. כל יצירותיו בתחום הבאלט, ה־ קונצ' רטו והאופרה בוצעו ב־ איטליה וזכו לפרסים רבים. ברי־ רו ערך ותזמר מחדש את שתי האופרות של מונטוורדי "אור־ פיאו" ו"הכתרת פופיאה".

אלפרד זילברמן

נולד ב־1915 בברלין; השתלם ב־ תעשיית הטקסטיל כמהנדס וכ־

מעצבי ב־1936 היגר לפאריס ו־
המשיך להתמחות במקצועו; כן
עסק בתפאורת בימהי ב־1940 עבר
לבואנוס איירס, ומלבד עבודתו
בתעשיית הטקסטיל התקין תפ־
אורות למספר הצגות של תיא־
טרון הבובות המפורסם באותה
עירי ב־1958 הצטרף אל האופי־
רה הקאמרית של מילנו וסייר
עם הלהקה באמריקה הדרומית
והמרכזית; בשובו לאירופה היה
למנהל משנה ולמפיק של הקבו־

האופרה הקאמרית של מילנו

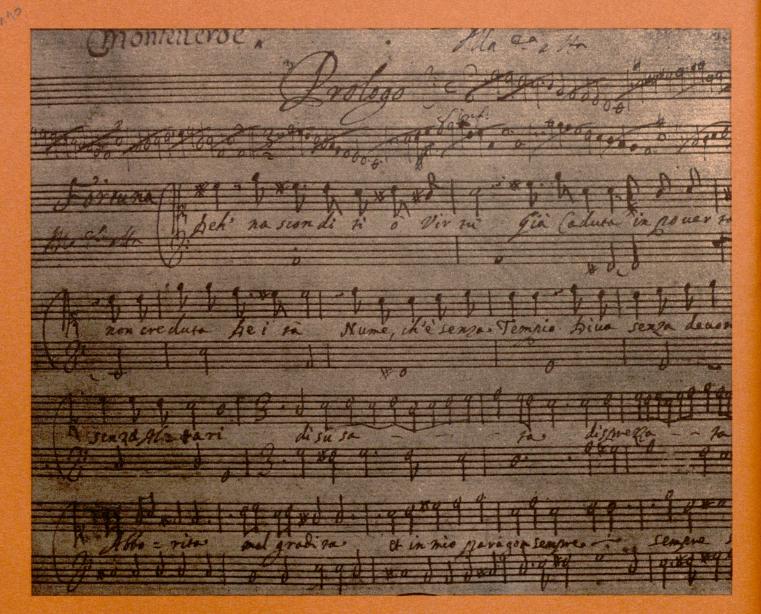
האופרה הקאמרית של מילנו נוסדה ב־1957, בחסותו של ה־ משרד ליחסי תרבות של איטליה, כשבראשה עומד צ'זארה ברירו, המלחין האיטלקי הנודעי מטר־ תה העיקרית של הקבוצה היא להכשיר אמנים לביצוע היצירות האופראיות האיטלקיות מן ה־ מאות ה־17, ה־18 וה־19, ול־ הפיץ יצירות אלה לא באיטליה בלבד, אלא ברחבי העולםי

שתי האופרות של מונטוורדי "אורפיאו" ו"הכתרת פופיאה" הן מגולות הכותרת ברפרטואר של הקבוצה.

האנסמבל הקאמרי הישראלי

נוסד ב־1965 בידי המנצח גארי ברתיניי נתמך על ידי משרד ה־ חינוך והתרבות, קרן התרבות אמריקה־ישראל וקרן בת־שבעי למרות התקופה הקצרה יחסית של קיומו, תופס האנסמבל מקום נכבד בהווי המוסיקלי של הארץ. גורמים לכך רמת הביצוע ה־ גבוהה, המושגת על ידי המנצח הראשי גארי ברתיני, וכן הרכב התכניות, הנמנע מן השגרה ו־ מרבה לכלול מוסיקה עתיקה ו־ מוסיקה בת ימינו, ישראלית ו־ אחרת; צוות הזמרים, הנמנה עם חברי האנסמבל, משתף אף הוא את חלקו ומעשיר את תכניות האנסמבל ביצירות ווקאד ליות מתקופות שונות. בראשית שנה זו ערך האנסמבל סיור רב הצלחה בארצות הברית. האנס־ מבל משתתף בפסטיבל הישראלי דרך קבעי

"הכתרת פופיאה" ירושלים 2.8; קיסריה 4.8, 4.8

גונזאגה ובניו היתה עשויה מאין כמוה לעודד את היצירה באותה מתכונת חדשה הקרויה "אופרה", ומונטוורדי העשיר את הצורה האמורה במספר יצירות, אשר החשובה שבהן היא האופרה "אורפיאו" (1607). "הכתרת פופיאה" היא גולת הכותרת של יצירותיו המאוחרות יותר; האופרה נכתבה בשביל החצר של וונציה, אשר בה חי ופעל מונטוורדי במשך שלושים שנה — מאז התמנותו ל"מאסטרו די קאפלה" של רפובליקת וונציה ב־1613 ועד מותו ב־1643.

קלאודיו מונטוורדי, אחד מגאוני המוסיקה של תקופת הרנסאנס, השאיר לעולם מורשה עשירה ביותר של יצירות קוליות, מהן דתיות ומהן חילוד ניות בתוכנן; רבות מהן שמרו על מקומן בתוכניות הקונצרטים עד היום- מונטוורדי נולד בקרמונה שבאיטליה והחל בפעילותו המוסיקלית בחצר של מאנטואה (1590—1612); תחילה שימש ככנר וכזמר, לאחר מכן כעוזר למנצח, וב־1620 נתמנה לבסוף כ"מאסטרו די קאפלה"- החצר המזהירה של וינצ'נסו

דן אלמגור

מחבר ועורך "ירושלים שלי".
מיוצג כרגע על הבמה הישראלית
גם בשלל הצגות אחרות, כ"איש
חסיד היה", "אין אהבות שמחות",
"גבירתי הנאות" וכן בתכניות בי־
דור קלות כ"הצביעו בעד בודו!"
דור קלות פיקוד דיזנגוף" שני
מחזות נוספים בתרגומו יועלו
עוד הקיץ בתיאטרון "הבימה".
בין שאר תרגומיו ועיבודיו של
דן אלמגור, יש למנות גם את
"כנר על הגג", "קומדיה של טעו"
יות", "ברכט על ברכט", "קזבלן"
ימרבית תכניות מועדון התיא־

הוא נולד ברמת־גן, גדל ברחובות ("אז מה אם אנחנו מרחובות ז"), שהה כמה שנים בלוס־אנג'לס וגר כרגע בחיפה, אך הספיק גם לגור שבע שנים בירושלים, בימי לימודיו באוניברסיטה, לפני צאתו להשתלמות בארה"ב-

יואל זילברג

יואל החל דרכו האמנותית כ־ פסנתרן אולם נאלץ להפסיק ל־ נגן כאשר נפצע בעת שרותו ה־ צבאי- יואל הוא תלמיד האולד וויק בלונדון ואת עבודתו בבימוי החל כעוזר במאי בהבימה-

במשך שנה וחצי השתלם יואל בארה"ב בבימוי תיאטרון וטלבי־ זיה. בארץ היה עוזר במאי ל־ במאי אוטו פרמינגר בעת הסרטת אקסודוס, כן היה עוזרו של גאי המילטון בבימוי הסרט "שני אויבים".

סרטו הראשון היה הסרט מש־ פחת שמחון בין המחזות שביים "האידיוטית", "יום א' בניו יורק", "הורים איומים", "לבלוב האהבה" עיבד וביים את המחזה המוסיקלי "קזבלן" ו"איי־לייק־ מייק"

נועם שריף

נולד בישראל ב־1935; ידוע ל־ קהל בארץ כמחבר מוסיקה תז-מורתית, מוסיקה קאמרית ומו-סיקה לתיאטרון, לבאלט ולסר-טים. הופיע כמנצח עם רוב ה־ תזמורות בארץ.

נחמה ליפשיץ

נולדה בקובנה שברוסיה (לשעבר ליטא) למשפחה יהודית מסור" תית. בצעירותה חשבה להיות ל־ כנרית ב־1938 ערך תיאטרון "הבימה" ביקור בעיר קובנה, ו־ הצגותיו השאירו בלבה של נחמה רושם בל יימחה. היא חונכה בגן ילדים עברי ובבית ספר תיכון עברי, אך ב־1940 נאסרה העבד רית במדינה והאידיש בא במקור מה. את הסופרים והמשוררים העבריים הגדולים קראה תחילה במקור, ורק לאחר מכן חזרה והתוודעה אל יצירותיהם בתר־ גום לאידיש ב־1941 פלשו הגר־ מנים לרוסיה והמשפחה נמלטה במכונית של מכבי האש היהוד דיים, עד הגיעה לסמולנסק, שם עברה לטאשקנטי

ב־1946 חזרה המשפחה לקובנה, ונחמה החלה בלימודי מוסיקה בקונסרבטוריון המקומיי היא הופיעה בהצגות אופרה אחדות וברסיטלים לזימרה, אך נמנעה מן השימוש באידיש, כי היו אלה הימים של סגירת מוסדות התר־ בות היהודיים ושל משפטי הרו־ פאים והסופרים היהודיים. ה־ זמרת הצעירה קצרה הצלחות רבות במופעיה האופראיים וה־ פולקלוריים, אך ערב אחד, אחרי

הופעה רבת הצלחה, ניגש אליה שחקן יהודי בא בימים מ־ אחורי הקלעים ושאלה, משום־ מה אין היא מזמרת מוסיקה של בני עמה. בעקבות שיחה זו פנתה נחמה אל מלחינים יהו־ דיים במוסקבה וביקשה מהם חומר לרפרטואר יהודיי ב־1958 השתתפה בתחרות שנערכה ב־ מוסקבה כנציגת ליטא, וברגע האחרון החליטה, שתשיר אך ורק באידיש. היא זכתה בפרס הראשון, ושמה יצא כולה כזמרת אידישי נחמה ליפשיץ עלתה ארצה בעצם ה־ שנה הזאת, וכהרף עין כבשה את לב המאזינים בכל רחבי הארץ.

אחרון מסקין

נולד בעיירה שומיאנץ שבפלך מוהילוב, רוסיה. בגיל 6 הוכנס ל"חדר", שם למד עד גיל 12:13. לאחר מכן למד שנים אחדות בבי"ס עירוני.

בראשית 1918 והוא משרת ב־ צבא האדום, הועבר מסקין ל־ מוסקבה, שם שרת בתפקידים שונים עד אשר מונה למפקד הבית במיניסטריון האספקה. לאחר שחזה במוסקבה בתיאד טרון של סטניסלבסקי הפך ל־ היות צופה קבוע בכל הצגותיו. אולם עדיין לא חשב אז על משחק. אותה שנה נוסדה "הבימה" ומסקין החל להתידד עם שחקניה, אשר אף ניסו ל־ השפיע עליו שיצטרף אליהם. בתחילה סירב, אולם משספרו לו שהם עובדים בשיטת סטניסלב־ סקי ובפיקוחו - התפתה והצד יחרף.

תפקידו הראשון היה ב"היהודי הנצחי" כברזילי מוכר הארגי ל־
אחר מכן שיחק את הקנטוניסט ב"הדיבוק" ואת הגולם ב"גולם"י במשך הזמן עזב את עבודתו בצבא האדום והתמסר רובו כ" כולו לתיאטרון, אותו לא זנח עד היום הזהי

ב־1928 עלה לארץ, יחד עם "הבימה" ובמשך השנים הפך להיות השחקן מספר 1 של ה־תיאטרון העברי בארץ.

ירועולם

"ירושלים שלי"

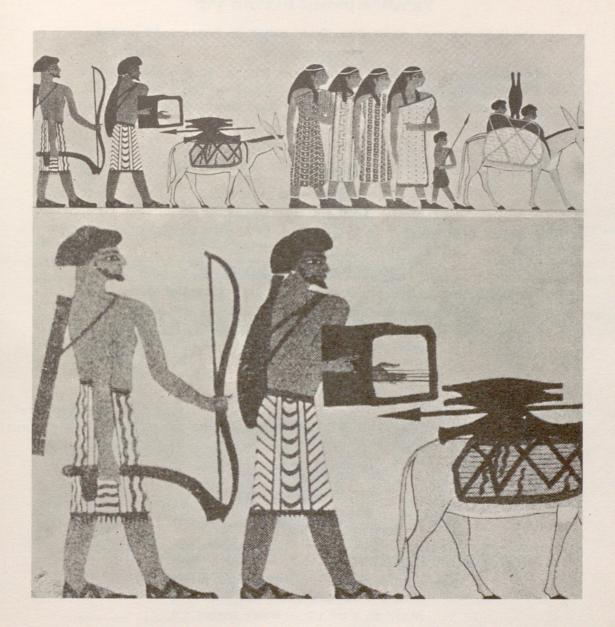
ירושלים 30.7; קיסריה 31.7

"ירושלים שלי" הוא ערב תיאטרון, המציג את החיים בירושלים במשך מאה השנים האחרונות, מאז היציאה אל מחוץ לחומות, תוך שימוש מגוון בעתונות התקופה, בספרי זכרונות, בשירי התקופות השונות בירושלים ועל ירושלים, ובפרקי הווי עסיסיים מהווי השכונות השונות בירושלים עיבד וכתב את הערב דן אלמגור, בויים בידי יואל זילברג, מוסיקה: נועם שריף, פזמונים: נורית הירש, סשה ארגוב ודני גרנות. הוא מבוצע ע"י תשיעיית שחקנים ומנגנים צעירים, ומכיל בצד שירים ישנים (ובלתי ידועים) על ירושלים גם שפע שירים חדשים, שנכתבו במיוחד לתכנית זו. בין המאורעות ההיסטוריים

הדרמטיים, המוצאים בטוי בתוכנית זו, גם פרשת היחסים עם השלטון הטורקי בעיר, המאבק על זכות התפילה והתקיעה ליד הכותל, פרעות מוצא, המאבק בבריטים והמשפטים נגד חברי המחתרת, פצצות התופת ברחוב בן־יהודה, מלחמת השחרור, פריצת הדרך לירושלים וכניעת העיר העתיקה, וחיי יום־יום בירושלים עד למלחמת ששת הימים ולאחריה. בתכנית משולב, בצד חומר ספרותי עשיר, גם חומר

בתכנית משולב, בצד חומר ספרותי עשיר, גם חומר דוקומנטרי שנלקח מן העתונות, מתעודות, דו"חות וועדות חקירה ובתי־משפט וכד׳

התפאורה בוצעה בידי עדה המאירית· יועץ לעניני פולקלור — ישראל דליות·

Merchants and Musicians

4000 years ago, it was nothing unusual for Canaanites to enter the Nile Valley. A wall painting at Beni Hassan depicts a trade caravan coming from the north, headed by Abisha, "the Ruler of a foreign country", bearing precious goods, and armed with bows and arrows. At the end of the line is a man playing his lyre.

Where trade prospered, music flourished too.

Presented by

JAPHET BANK

The Bank with international experience in trade financing

קרן התרבות אמריקה־ישראל

מודיעה על סימפוזיון על הנושא "המנגן בכלי נשיפה ומוסיקה קאמרית" שייערך בהנהלתו של

מר רוברט בלום, אבובן, מלהקת באך ומהפקולטה למוסיקה באוניברסיטת ייל-בהשתתפות: נגני כלי נשיפה מקצועיים, מלחינים ומוסיקאים אחרים-הסימפוזיון יתקיים בשתי ישיבות במחצית אוגוסט, בתל-אביב-

פרטים נוספים יתפרסמו בעתונות

AMERICA-ISRAEL CULTURAL FOUNDATION

announces

A SYMPOSIUM on

"THE WIND INSTRUMENT PLAYER AS A CHAMBER MUSIC PERFORMER"

conducted by

ROBERT BLOOM, OBOIST

of The Bach Aria Group and Yale University's School of Music

open to professional woodwind players, composers and other musicians, to be held in two sessions in mid-August in Tel Aviv.

Further details to be announced in the press

טכס חלוקת המילגאות

של

קרן שרת לאמנים צעירים

1969-70

הצגה חגיגית

של

בעלי הכשרונות הבולטים

מבין זוכי המילגאות

במוסיקה, ציור, פיסול ודרמה

יום ד', ט"ו באב, תשכ"ט 15:30 בשעה (30-7-69) היכל התרבות

תל-אביב

אייזיק שטרן – נשיא

חיכי יצחק נבון — יו"ר המועצה הישראלית

ד"ר ישעיהו שפירא - יו"ר ועדת המילגאות

"קרן שרת לאמנים צעירים", מפעל המילגאות של "קרן התרבות אמריקה־ישראל", מציינת בגאוה את רשימת הישגיה בארבע עשרה שנות קיומה· בתקופה זו הוענקו ללמעלה מ־3,000 בני נוער מילגאות ללימוד ולהשתלמות בתחומי האמנויות השונות· המוסיקה ושאר הם מגשימים הלכה למעשה את דבריו של נשיא הקרן, הכנר אייזיק שטרן, שאמר: "נוער מחונן זה, הצועד בנתיבי המוסיקה ושאר האמנויות, נושא את מורשת התרבות הגדולה של עמנו ומיצג בגאוה את ישראל בעולם"·

Scholarship Ceremony of the SHARETT FUND FOR YOUNG ARTISTS 1969-70

A Festive Presentation of

Outstanding Winners of Scholarships for Music, Painting, Sculpture and Drama

Mann Auditorium Tel Aviv July 30, 1969 3:30 p.m.

Isaac Stern - President

Yitzhak Navon, M.K. — Chairman, Israel Board

Dr. Yeshayahu Spira — Chairman, Scholarship Committee

The "Sharett Fund for Young Artists", the Foundation's Scholarship Project, is in its fourteenth year. It proudly points to a roster of over 3,000 recipients of awards, of which a select number were assisted in reaching the international stage. Thus, in the words of Isaac Stern: "It is these young people, training in music and all the arts, who will carry the great cultural heritage of our civilization, and in addition, create a proud image of Israel the world over".

הפסטיבל הישראלי

נשיאות כבוד

אבא אבן, שר החוץ, יו"ר

קול משה, שר הפיתוח והתיירות קולק טדי, ראש עירית ירושלים

ארן זלמן, שר החנוך והתרבות ברזילי ישראל, שר הבריאות

הועדה הציבורית והמועצה

צור יעקב, יו"ר

אבידום מנחם	בר־און מרדכי, אל״מ מיל·	לוי וולפגנג	רוזנפלד שלום
אבני יצחק	ד"ר גולדמן ארוין צבי	מיכאלי חנן	רון משה
אבריאל אהוד	גלמונד דניאל	ד"ר מלקמן יוסף	פרופ' שור יהושע
ארוך אריה	ד"ר גמזו חיים	מתתיהו שמואל	שניאורסון מרדכי
בוהם יוחנן	דה־שליט מאיר	עמירן עמנואל	ד"ר שפירא ישעיהו
ביהם יוחנן	טהון אורי	פיקלר יהודה	שרם ירחמיאל
בן־ארי אבי	טפליץ אורי	צפרוני גבריאל	
בן־ארי מרדכי	ינאי יעקב	קיסרי אורי	
בו־ארצי אפרים, אלוף מילי	לבני יצחק	ד"ר רוזנבלום הרצל	

ההנהלה

צור יעקב, יו"ר

שניאורסון מרדכי	טהון אורי	ביהם יוחנן	אבני יצחק
ד"ר שפירא ישעיהו	ד"ר מלקמן יוסף	גלמונד דניאל	ארוך אריה
שרם ירחמיאל	מתתיהו שמואל	דה־שליט מאיר	בוהם יוחנן

אהרון צבי פרופס,

מנהל הפסטיבל הישראלי

הועדה המארגנת

מדור ליחסי ציבור: אמנון גיל־עד
מח' הפרסום הממשלתית: יהודה צאיג, יועד אבישר
מח' הפרסום הממשלתית: יהודה צאיג, יועד אבישר
פרסום יחסי ציבור ועתונות: "פורום" תל־אביב
אחראי להפצת כרטיסים: אפרים זיבנר
אחראי להפצת כרטיסים: אפרים זיבנר
ארגון: חיים אילת, יצחק ילין, עמירם צור
הפקה: יהודה פיקלר

התכניה: ו· טורנובסקי ושות' דברי הסבר מוסיקליים: יוחנן בוהם

הבעת תודה

הועדה הציבורית והמועצה של אגודת הפסטיבל הישראלי מביעות תודתן והוקרתן לכל המוסדות, הארגונים והאישים, אשר סייעו בידן לארגון הפסטיבל והם:

החברה לפיתוח קיסריה בע"מ	רשות הגנים הלאומיים	טדי קולק, ראש עירית ירושלים
קרן התרבות אמריקה־ישראל	משרד התיירות ולשכותיו בחו"ל	"אל־על", נתיבי אויר לישראל
	רשות השידור, שדורי ישראל וגלי צה"ל	משרד החינוך והתרבות

: ליועצינו בחו"ל

אייזיק שטרן סיר ישעיהו ברלין ניקולס נבוקוב רולף ליברמן

בשם כל האמנים אשר השתתפו בפסטיבל, מעלות הנהלת אגודת הפסטיבל ומועצתה בהוקרה מיוחדת את התודה לחברת התעופה הלאומית "אל־על", על הטיפול והיחס שהעניקה להם בבואם לישראל ובשובם לארצותיהם.

הפסנתר שטיינווי מתנת פ- ומ- טרג משיקגו הועמד לרשות הפסטיבל ע"י משרד החנוך והתרבות-הפסנתר בכשטיין הועמד לרשות הפסטיבל ע"י החברה לפיתוח עכו העתיקה בע"מ

מר פרופס היקר,

ברכתי הנאמנה שלוחה לך ולכל העוסקים בהכנות לפסטיבל הישראלי; יודע אני שהשקעתם הרבה עמל, יוזמה ומסירות כדי להבטיח את הצלחתו של הפסטיבל השנה.

השנה יש משמעות רבה להצלחת הפסטיבל.
אויבינו משתדלים להפריע לתיירים לבוא לישראל
וליהנות מיופיה ומזיווה ולהתבשם במחמניה. הבאים
לפסטיבל מחוץ־לארץ, יביעו בדרך זו את הזדהותם
האישית עם ישראל ויוכיחו למתנכלים לנו, שלא
יוכלו לנו.

התיירות נמצאת גם השנה בגידול מתמיד, למרות הכותרות בעתונות העולמית, היוצרות את הרושם כאילו אנחנו נמצאים במלחמה. הפסטיבל, יש בו כדי לאזן במידה רבה מאד את הדמות של המדינה ולהוכיח לכל העולם שלמרות ההתרחשויות בקווי הפסקת האש, שאינם תלויים בנו - כי ברגע שהאויב תוקף, עלינו להגן על המדינה ולהבטיח את שלומה – הנה בתוך המדינה מתנהלים החיים כסדרם ושום אירוע תרבותי־אמנותי לא נפגם ולא נדחה עקב ההתרחשויות בקווי הפסקת האש. יש לכולנו ענין רב להבטיח את הצלחת הפסטיבל, וזאת יזכרו בוודאי גם אזרחי ישראל כולם, כי אין ספק שהפסטיבל הישראלי כבש לו מקום כאירוע אמנותי־מוסיקלי מרכזי, שהדים רבים לו בעולם. ידוע היום בארצות רבות, לאלה המתענינים בישראל, שהנהלת הפסטיבל דואגת לרמה הגבוהה של אירועי הפסטיבל. לכן, ברכתי השנה לך ולכל האמנים והפעילים, שתעשו להצלחתו, ושהדי האירועים של הפסטיבל יגיעו לעתונות העולמית, ואנחנו בישראל נהנה מאירועים אלה ונזכור אותם.

בברכת הצלחה, שלך,

משה קול שר הפיתוח והתיירות

ייחודו של הפסטיבל הישראלי התשיעי הוא קודם כל
בעצם העובדה שהוא מתקיים לפי התכנית ובמועדוי
המצב המתוח בגבולות, רעם התותחים על גדות
התעלה, היריות בעמק הירדן — כל אלה לא מנעו
את האמנים הדגולים הבאים אלינו מאירופה
ומעבר לימים מלהענות להזמנתנו ולבוא להקנות לנו
מאוצרות האמנות שלהם ולא ימנעו מאלפי חובבי
האמנות למלא את התיאטרון הרומי העתיק
בקיסריה ואת האולמות בירושלים ובקיבוצים
שיארחו את הפסטיבל השנהי

ידידים ותיקים של האמנות בישראל יבואו אלינו.
אחד מגדולי המוסיקה של דורנו, והוא בערוב ימיו,
פבלו קזלס, יחזור ויטול לידו את שרביט המנצחים.
מדריגלים עתיקים, מיטב הפולקלור הספרדי,
יצירות של מוסיקה בת ימינו בצד צלילי באך
ומונטוורדי, ימלאו תוכן את "ירחי כלה" של האמנות
שנעשו מסורת בארץ.

הולך ורב חלקו של ציבור אמני ישראל באירועי הפסטיבל והם יעשירו השנה את התכנית ביצירה, בנגינה, בשירה ובמחול-

הפעולה האמנותית בארץ מתקדמת והולכת גם לקול רעם התותחים; לא נותר לנו אלא לקוות כי לקראת עשור הפסטיבלים תהיה גם האוירה באזור נוחה ושלווה ותהיה הולמת את כוח היצירה של העם הזהי

יעקב צור יו"ר המועצה הציבורית

El Al the airline of the people of Israel

